

VEKKO!

Missä hiiret ovat?

Juuri kun hiiret olivat tulleet kaikista pienimmän hiiren syntymäpäiväkekkereihin, tyhvät kissat ilmestyivät sinne häiritsemään. Hiiret säikähtivät hirveästi, luikahtivat tiehensä ja kätkeytyivät. Huomaatko sinä, missä ne ovat? Laske kaikki jotka löydät. Sivulta 31 voit tarkistaa, onnistuiko sinun löytää ne kaikki.

Kadonneet tavarat

Oli kaunis ja aurinkoinen päivä. Venla ja Vekkuli hyppelivät pitkin puistonkäytävää. Etäämmältä, pienestä ulkoilmakahvilasta, kuului puhetta ja naurua. Päivänvarjot loistivat iloisenvärisinä ja puutarhahuonekalut olivat hohtavan valkoisia. Puistoa ympäröivä korkea rauta-aita oli vasta maalattu. Se oli musta ja kiiltävä ja sen tankojen päät huippenivat pieniksi, teräviksi kärjiksi.

— Heipä hei! kajahti ylhäältä portinpylvästä. Vekkuli ja Venla kurkistivat ylöspäin. Siellä heilahteli heidän uusi ystävänsä Sam edestakaisin häntänsä varassa. Hän nauroi ja oli hilpeän näköinen.

— Tänään minä pidän juhlat, hän sanoi. Olen kutsunut puiston kaikki eläimet. Minä juhlin pakoani sirkuksesta. Minulla on kauhean paljon tekemistä!

— Me tulemme oikein mielellämme, siitä tulee hauskaa! Venla huusi Samin jälkeen. Tämä oli jo näet heilauttanut itsensä läheiseen puuhun.

Venlan mielestä Sam tuntui iloiselta ja mukavalta, mutta oikein ei Venla häntä pystynyt ymmärtämään. Sam oli kummallinen ja vieras eläin.

— Millaiset juhlat niistä mahtavat tulla? hän ihmetteli Vekkulille.

— Kakkuhammastani kolottaa, sanoi Vekkuli äkkiä. Kuulin, että ompeluseuran rouvilla on kahvikutsut tuolla puistokahvilassa. Mennään sinne.

Se oli Venlasta mainio ajatus. Niiltä kilteiltä tädeiltä putoili aina pieniä herkkupaloja maahan.

Siellä heilahteli heidän uusi ystävänsä Sam häntänsä varassa. Hän nauroi ja oli hilpeän näköinen.

Mutta ennen kuin oravalapset ehtivät kahvilaan asti nauru ja puheensorina äkkiä keskeytyi ja kuului pelästyneitä huudahduksia. Venla ja Vekkuli pinkaisivat juoksuun nähdäkseen, mitä oli tekeillä.

Pari tätiä juoksenteli etsimässä jotakin kukkapenkeistä, toiset puhuivat kovalla äänellä ja viittoilivat käsillään ja yksi vain huusi ja piteli päätään. Pari puistovahtia oli myös kuullut metelin ja saapui juosten paikalle. He kyllä nauttivat aika hassuilta. Heillä oli yllään koreat univormunsa ja koppelakkinsa, mutta kenkiä heillä ei ollut.

Tädit kerääntyivät vartijoiden ympärille.

— Hattuni on kadonnut, eräs heistä sanoi.

— Käsilaukkuni on poissa, sanoi toinen.

— Minun kaulaliinani ja käsineeni, minun silmälasini ja nenäliinani, minun sateenvarjoni ja ompelulaukkuni!

Kaikilta tuntui kadonneen jotakin. Vekkuli vilkaisi Venlaa.

— Tiedätkö mitä, hän sanoi. Mahtaakohan Samilla olla jotain tekemistä tämän asian kanssa?

— Voi olla, Venla tuumi ja nyökkäsi. On kai parasta ottaa siitä selvä. Missä hän mahtoi suunnitella juhlaansa pitää?

Vekkuli mietti. Puisto oli suuri, ja siinä oli paljon piilopaikkoja ja suojaisia nurkkauksia. Ja vaikka Sam oli vasta muuttanut puistoon, oli hän varmaan tutkinut sen läpikotaisin, nopea kun oli.

— Hänhän asusti ennen sirkuksessa, Vekkuli sanoi. Ehkä hän siis oli valinnut pyöreän tanssilavan puron yli menevän sillan vieressä.

— Meidän on riennettävä sinne ennen kuin ihmiset keksivät hänet, Venla sanoi. Jos hän on saanut tuon metelin aikaan, he varmasti suuttuvat hänelle.

Oravalapset läksivät matkaan. Tanssilavaa lähestyessään he kuulivat hälinää ja sirkustaa. Aita oli

somistettu lipuin ja viirein. Sillalta kajahteli eläköön-huutoja.

— Oioi, sanoi Vekkuli, kun he pääsivät perille.

Kaikki tavarathan ovat täällä!

— Aidalla lepatteli hattuja ja kaulaliinoja, käsineitä ja hartiahuiveja, niin, vieläpä rusetilla somistettu peruukkikin siellä oli!

Tanssilavan kaiteelle oli katettu juhla-ateria. Pähkinöitä, karviaismarjoja, luumuja ja sokeripaloja oli siinä pitkässä rivissä, kukkia oli siroteltu sinne tänne koristukseksi. Mutta kaikki juhlavieraat olivat kokoontuneet sillalle. Eläköön-huudot kajahtelivat.

Venla ja Vekkuli riensivät sillalle. Puroa alas oli tulossa neljä kiiltävää, mustaa alusta. Kussakin istui kaksi hiirtä melomassa henkensä edestä hopeanhoitoisilla meloilla. Pian ratkeaisi kilpamelonnan hiirimestaruus! Katselijat riemuitsivat ensimmäisen aluksen päästessä maaliin. Sillalla istui Sam ja näytti ylen onnelliselta. Hänellä oli suuri käsilaukku, josta hän poimi palkintoja voittajille. Silmälasit, kiiltävän kolikon, pitsinenäliinan.

Äkkiä kuului lähestyviä ihmisääniä.

— Juoskaa! Vekkuli huusi Samille ja muille eläimille. Muuten tulee tukalat paikat!

Kaikki katosivat tiehensä oikealle ja vasemmalle, lentäen, loikkien ja juosten. Pian puistovahdit jo kiipeilivät aidalla ja keräsivät ompeluseuran rouvien hattuja ja muita vaatekappaleita. Hetken päästä kaikki menivät tiehensä, tyytyväisinä, mutta jokseenkin ymmällään.

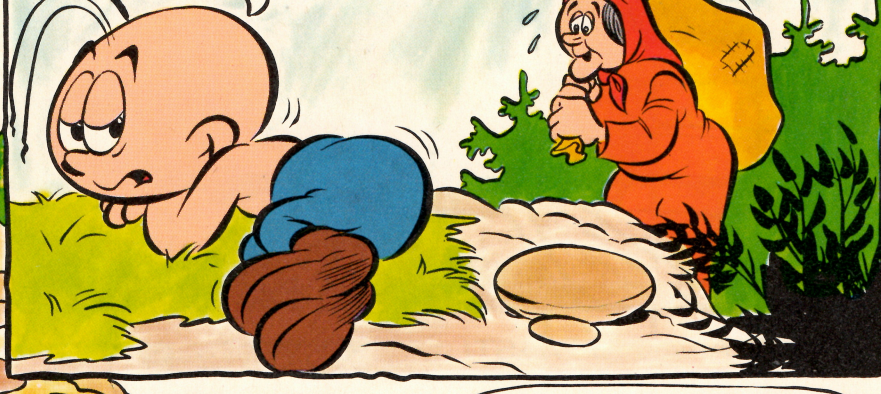
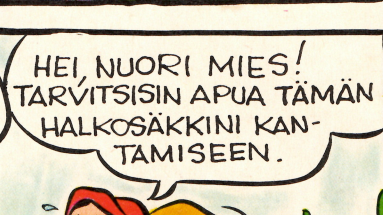
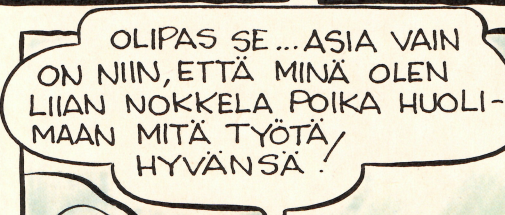
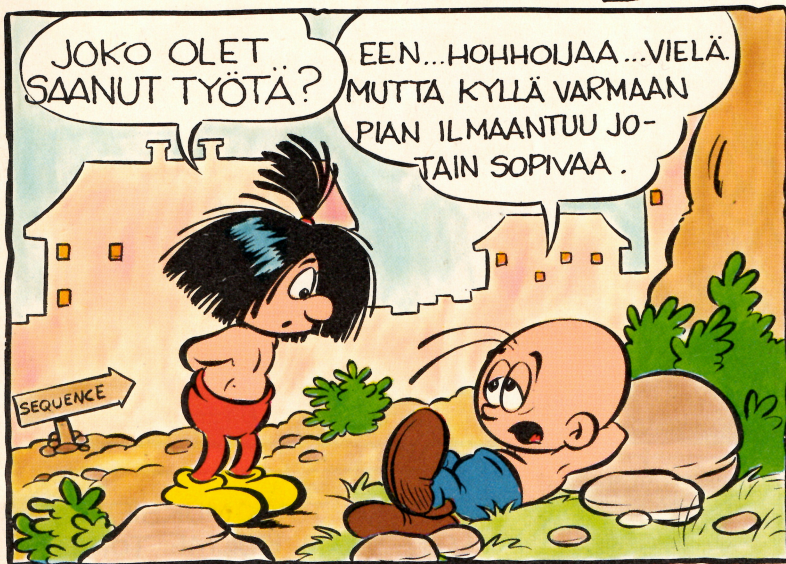
— Minä en kyllä ymmärrä tätä, sanoi toinen puistovahti. Enkä varsinkaan sitä, miksi jokaisessa kengässä oli kaksi teelusikkaa.

Sen olisi kyllä tiennyt se pikkuinen hiiri, joka juuri levitti hienoa pitsinenäliinaa pikku pöydälleen maanalaisessa koloissaan.

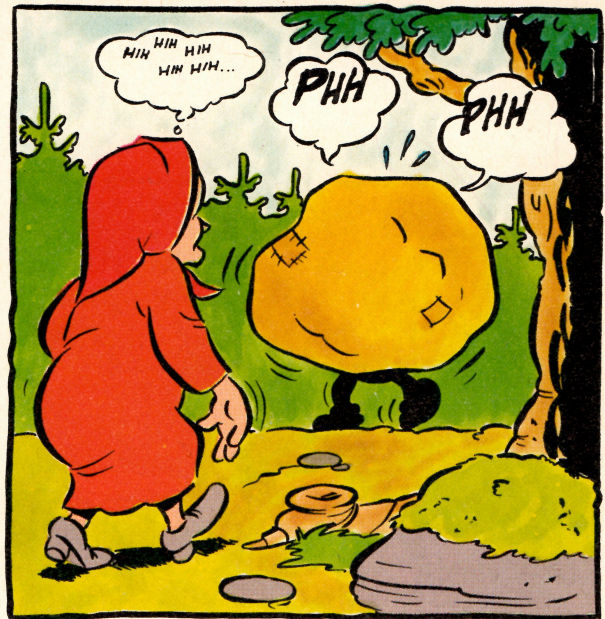
Puroa alas oli tulossa neljä kiiltävää, mustaa alusta. Kussakin istui kaksi pientä hiirtä ja meloi henkensä edestä hopeanhoitoisilla meloilla.

Lykky ja Tuuri

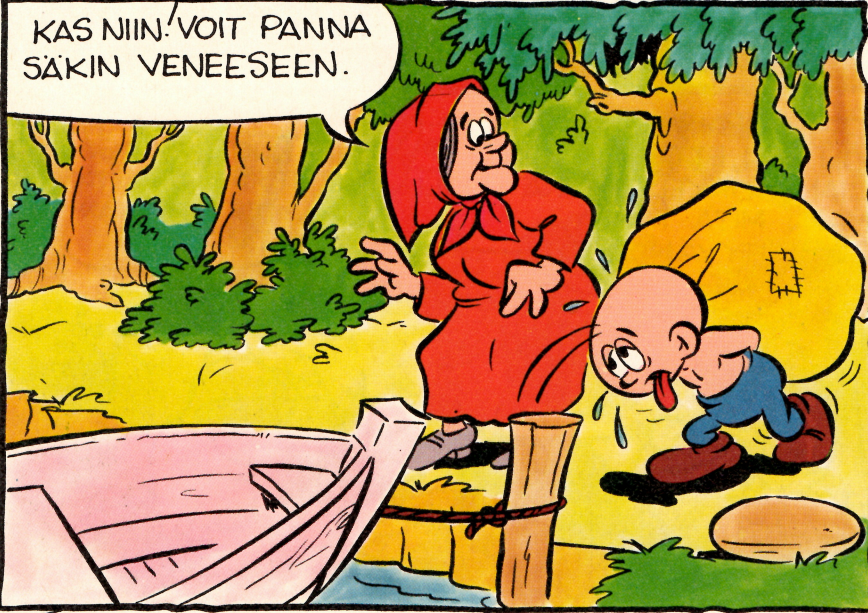

JUKRA! TIE-
SINHÄN, ETTÄ JO-
NAIN PÄIVÄNÄ ONNI
OSUISI TIELLENI!
**JA NYT SE ON
TAPAHTUNUT!**

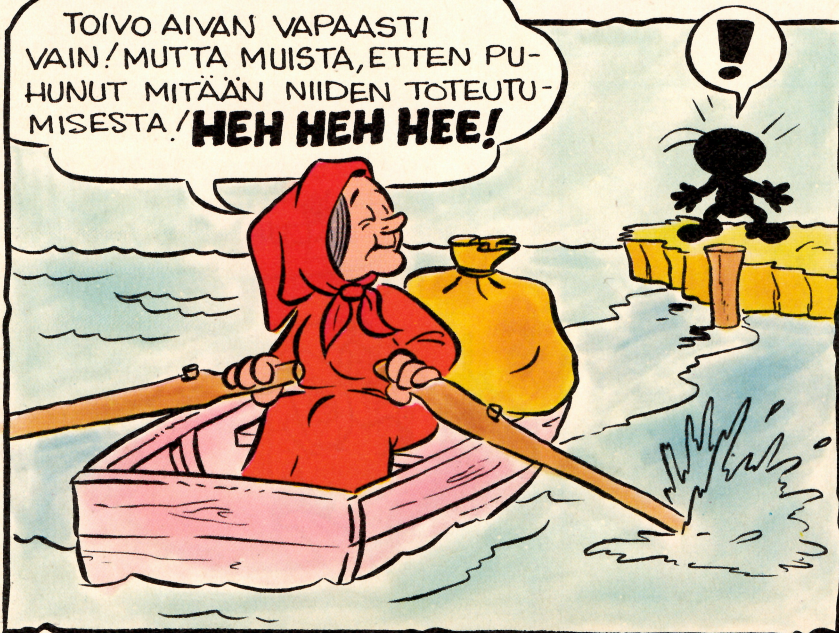
KAS NIIN! VOIT PANNA
SÄKIN VENEESSEEN.

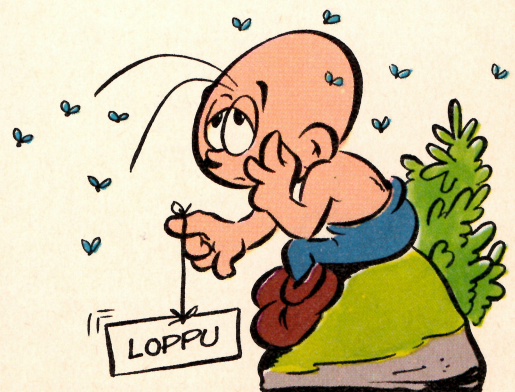
ENTÄS NE TOIVOMUKSET?
MILLOIN SAAN KOLME TOIVO-
MUSTANI?

TOIVO AIVAN VAPAASTI
VAIN! MUTTA MUISTA, ETEN PU-
HUNUT MITÄÄN NIIDEN TOTEUTU-
MISESTA! **HEH HEH HEE!**

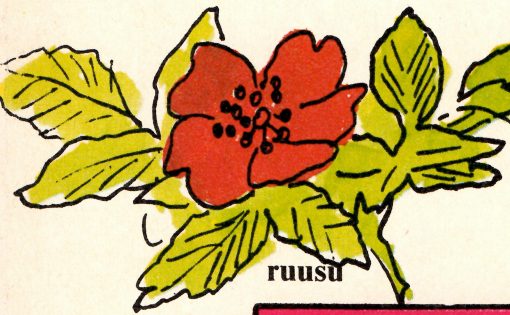

HOHHOIJAA!
KUNPA LYKKY EI VAIN
SAISI KUULLA TÄSTÄ
...

Lintu, kala vai kukka?

Tällä sivulla on linnun-, kalan- ja kukankuvia. Nyt sinun on arvattava esimerkiksi, onko tulppaani lintu, kala vai kukka. Jos arvelet, että se on vaikka kala, niin piirrät kalan tämän ruudukon siihen ruutuun, jonka vieressä on sana tulppaani ja yläpuolella sana kala. Ja sillä tavalla ratkaiset koko ruudukon. Kurkista lopuksi sivulta 31 oikea vastaus.

ruusu

kissankello

peipponen

tulppaani

harakka

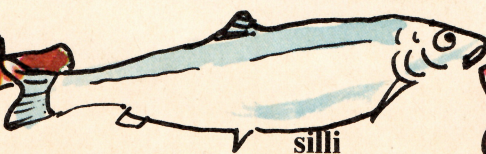
	lintu	kala	kukka
harakka			
turska			
silli			
tulppaani			
haukka			
ruusu			
ahven			
kissankello			
peipponen			

haukka

turska

silli

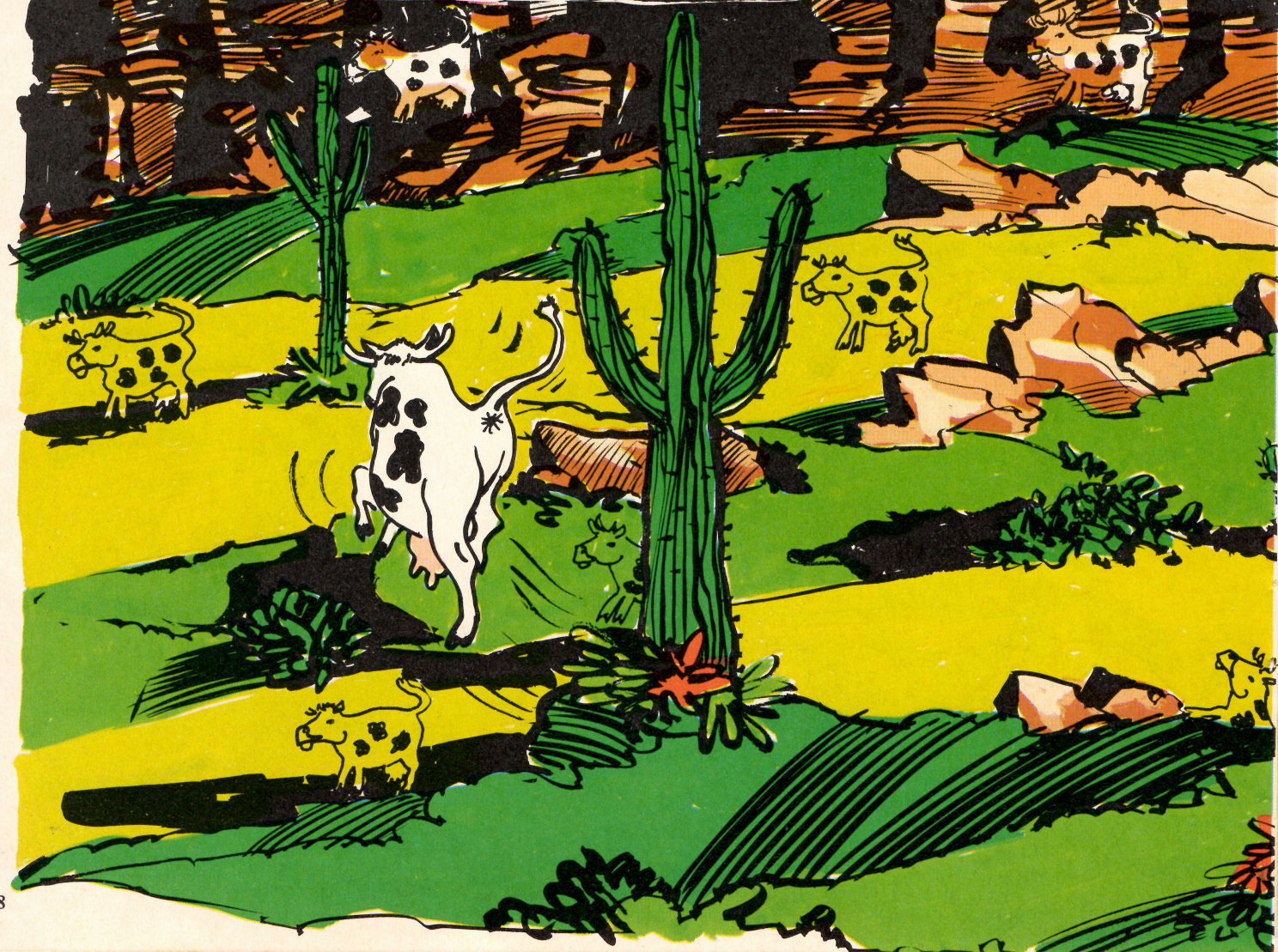

ahven

Karjapaimen Joe

Tässä saapuu karjapaimen Joe ratsain yli preerian. Hänen työnään on pitää silmällä kaikkia maatalan lehmiä.

Niitä on niin monta, että laumaa on monta kertaa aika hankala saada kokoon, kun pitäisi lähteä kotiin. Nyt juuri hän olisi pikku avun tarpeessa, sillä viimeiset lehmät ovat näköjään menneet tuonne jonnekin piiloon. Auttaisitko sinä? Kun arvelet löytäneesi kaikki, voit verrata tulostasi oikeaan ratkaisuun. Se on sivulla 31.

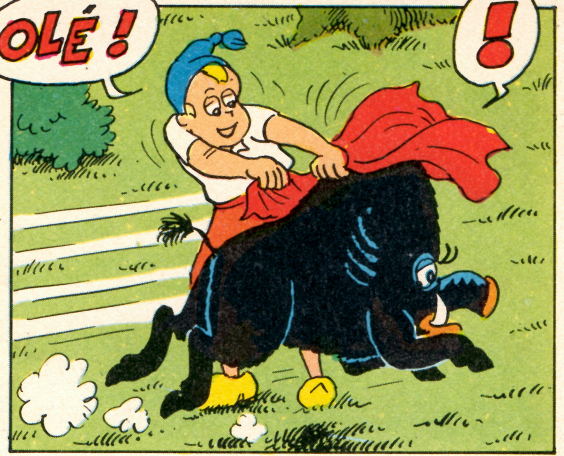
TUOMO JA TIINA

© Edition originale française: Editions Fleurus Paris
Suom. Soile Kaukoranta

OVELA KETTU
ON HOUKUTELLUT
TUOMON "HÄRKÄ-
TAISTELUUN"
VILLISIAN KANSSA

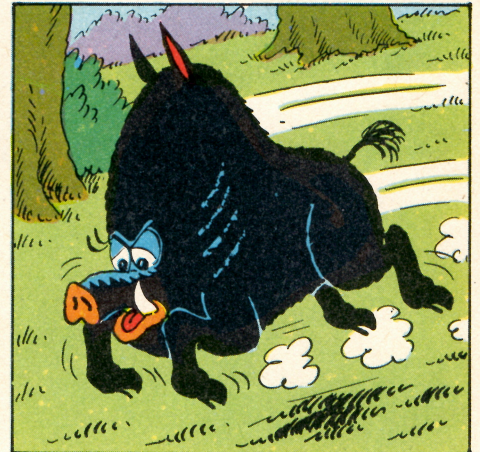
OLÉ!

!

HYVÄ, TUOMO!

KAS NIIN!
UUSI YRITYS!

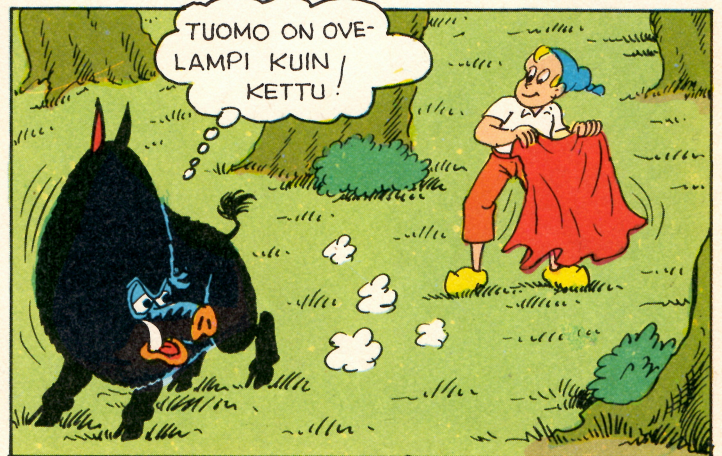

OLÉ!

OLÉ!

TUOMO ON OVE-
LAMPI KUIN
KETTU!

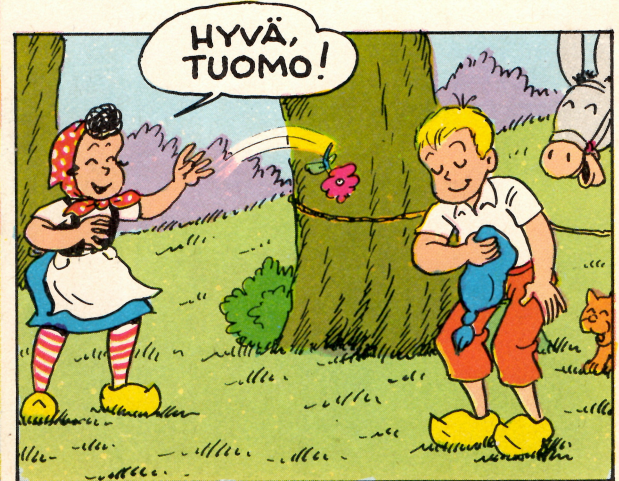
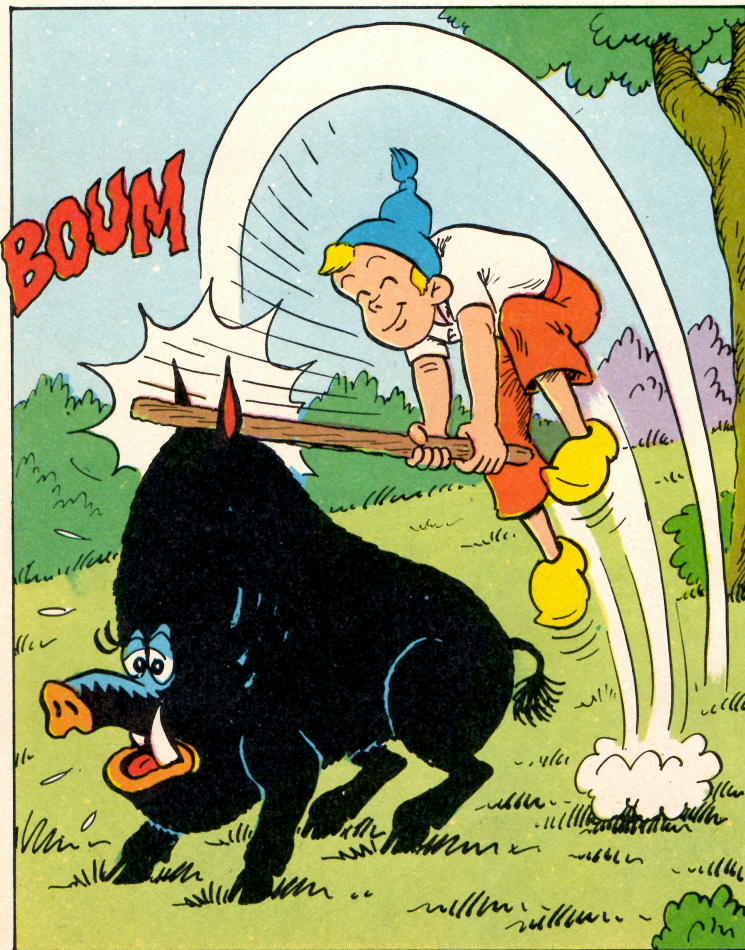
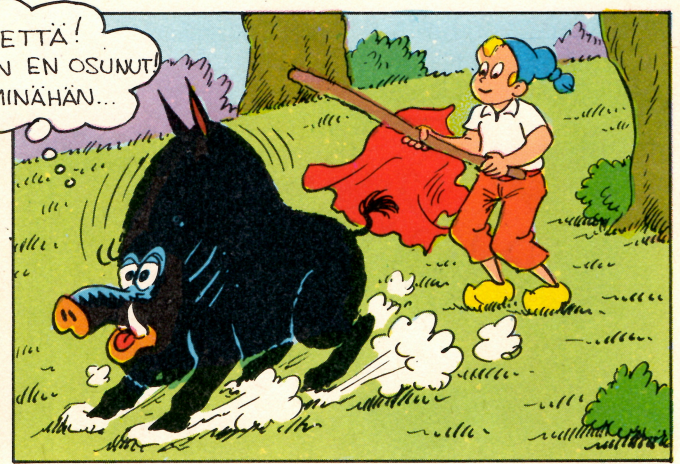
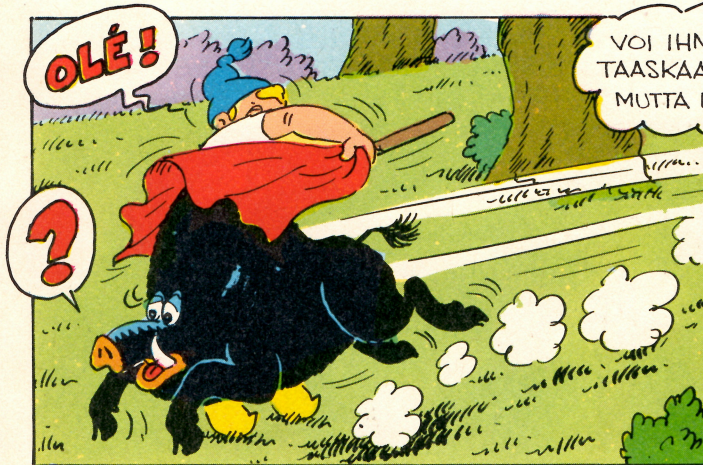
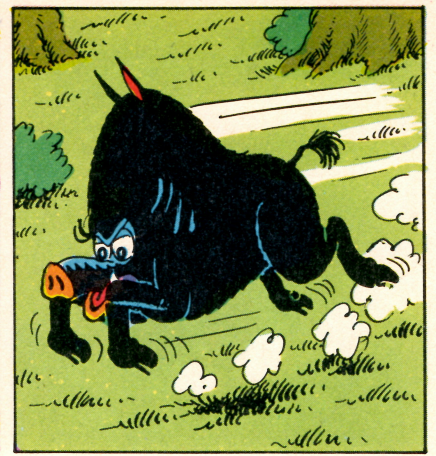
MITEN TÄSSÄ MAHTAA KÄYDÄ,
TUOMO? OLEN YHTÄ KAIKKI
HIUKAN HUOLISSANI.

PIAN
NAET.

JÄ NYT, ARVOISA YLEISÖ, SAATTE
SEURATA HÄRKÄTAISTELUN
LOPPUHUIPPENNUSTA.

TÄMÄ SAA OLLA
MIEKKANA.

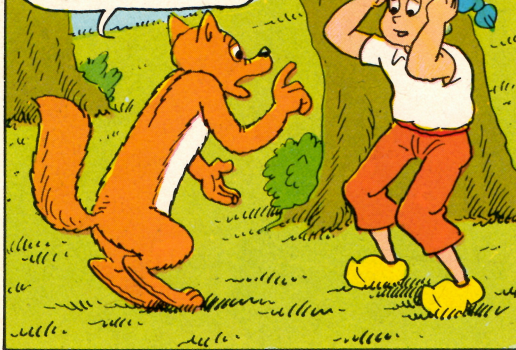

TUOMON YSTÄVÄT OSOITTAVAT
INNOKKAASTI SUOSIOTAAN...

TUOMO...TUOTA... HALU-
AISIN KYSYÄ
SINULTA...

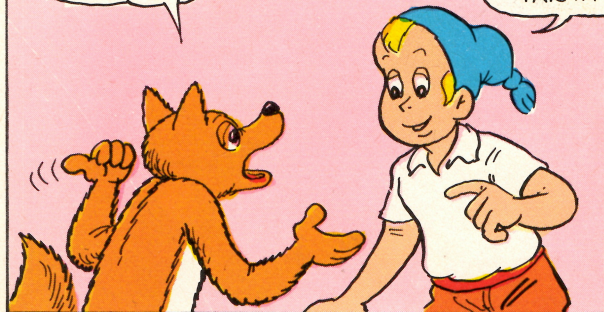
MITÄ
NYT VIELÄ?

NO, KUN... MINÄ HA-
LUAISIN, ETTÄ SELIT-
TÄISIT KUINKA
SINÄ MENETTELET...

...NIIN ETTÄ VOISIN KOETTAA SITÄ
VILLISIAN KANSSA, MUUTEN KUO-
MAT TAAS PILKKAAVAT MI-
NUA!

NOO SE
ON AIVAN
YKSINKER-
TAISTA.

ODOTAT VIIME HETKEEN JA SITTEEN, HOPS!
VÄISTÄT SIVULLE, OIKEAAN TAI VASEM-
PAAN. YMMÄRRÄTKÖ?

JOO, JOO.
NÄIN, /
HOPS..

ETKÖ VOISI KOKEILLA VILMAN
KANSSA, KUN KERRAN YMMÄR-
RÄT JEKUN?

EHEN!
EN MINÄ!
EN, EN!

MISTÄ
TE PUHUTTE?

MINÄ VAIN EHDOTIN KETULLE
PIENTÄ HÄRKÄTAISTELUA VIL-
MAN KANSSA.

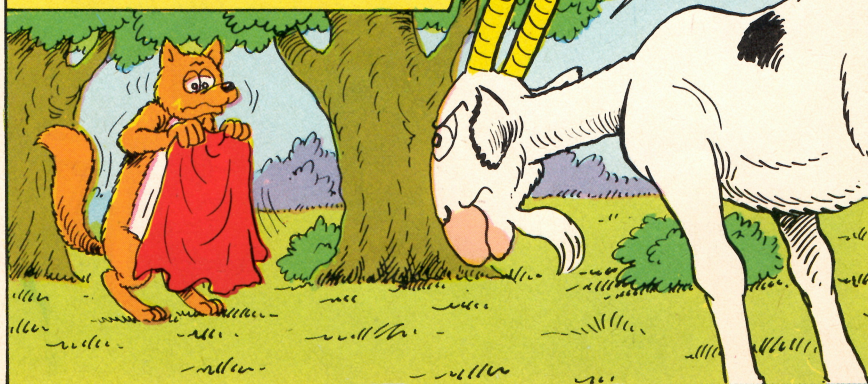
JÄ SINÄ SUOSTUT TIE-
TYSTI. HYVÄ, KETTU!

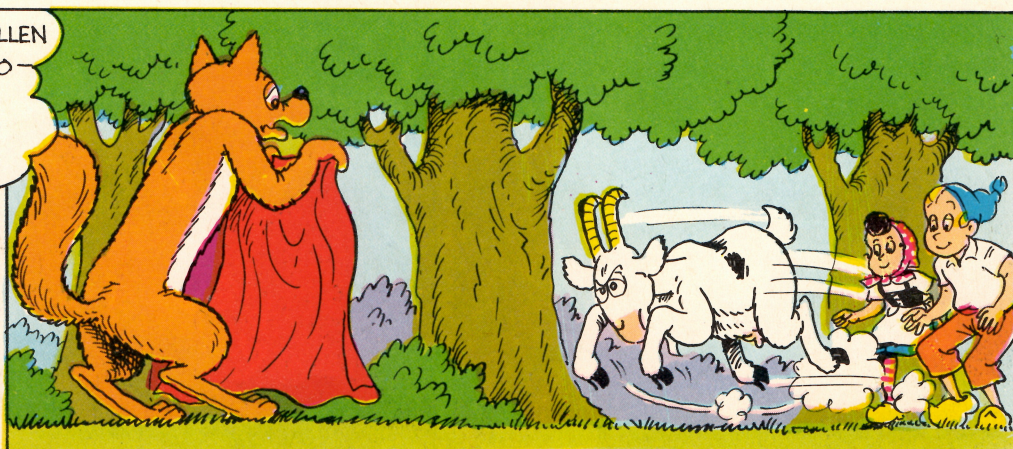
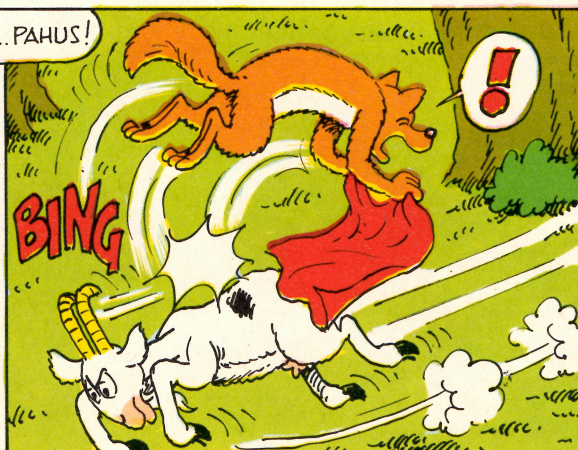
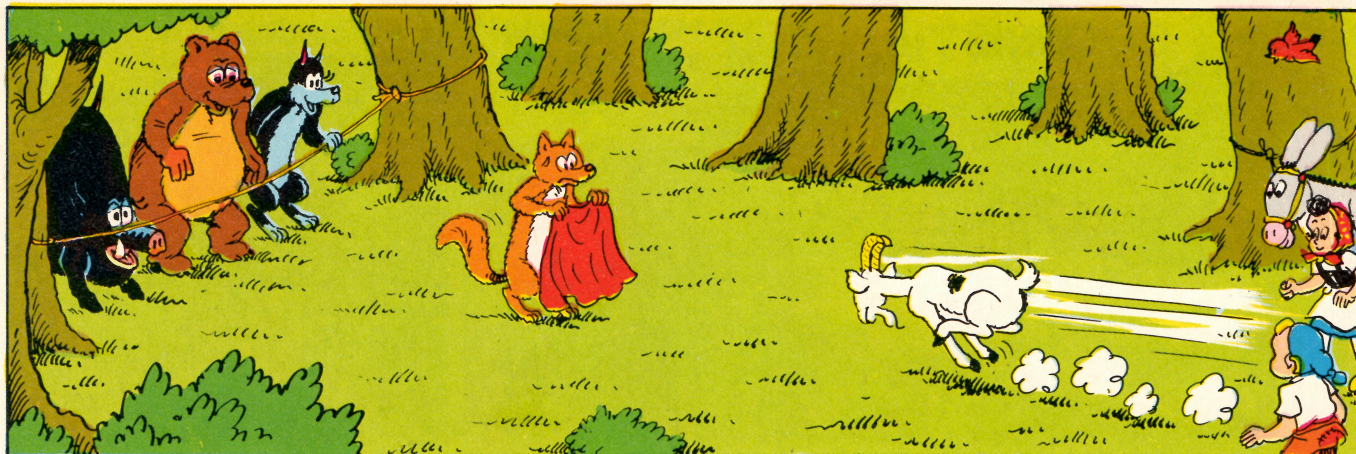
TUOTA NOIN...
JOO, TOTTA KAI...

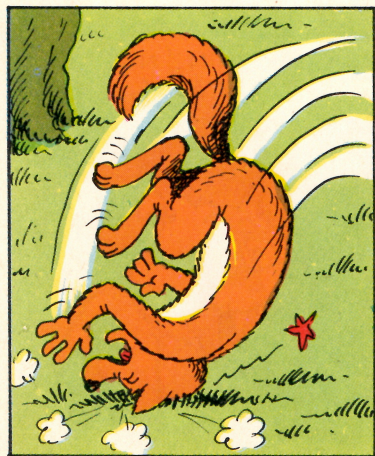
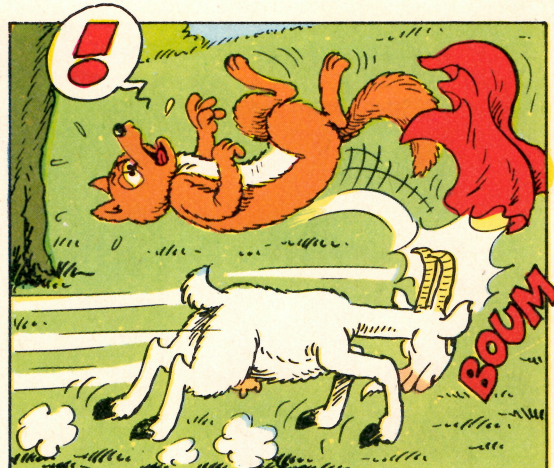
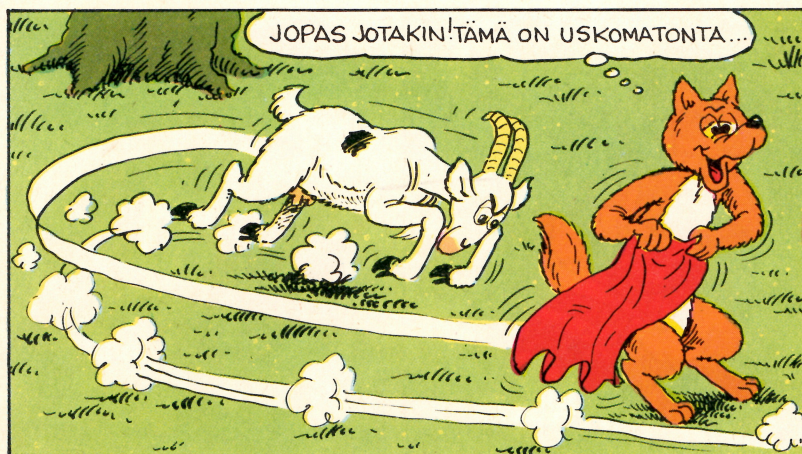
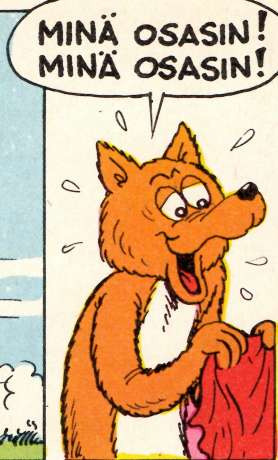

JÄ "HÄRKÄTAISTELU" ALKAA TAAS,
NYT KETUN JA VILMAN VÄLILLÄ...

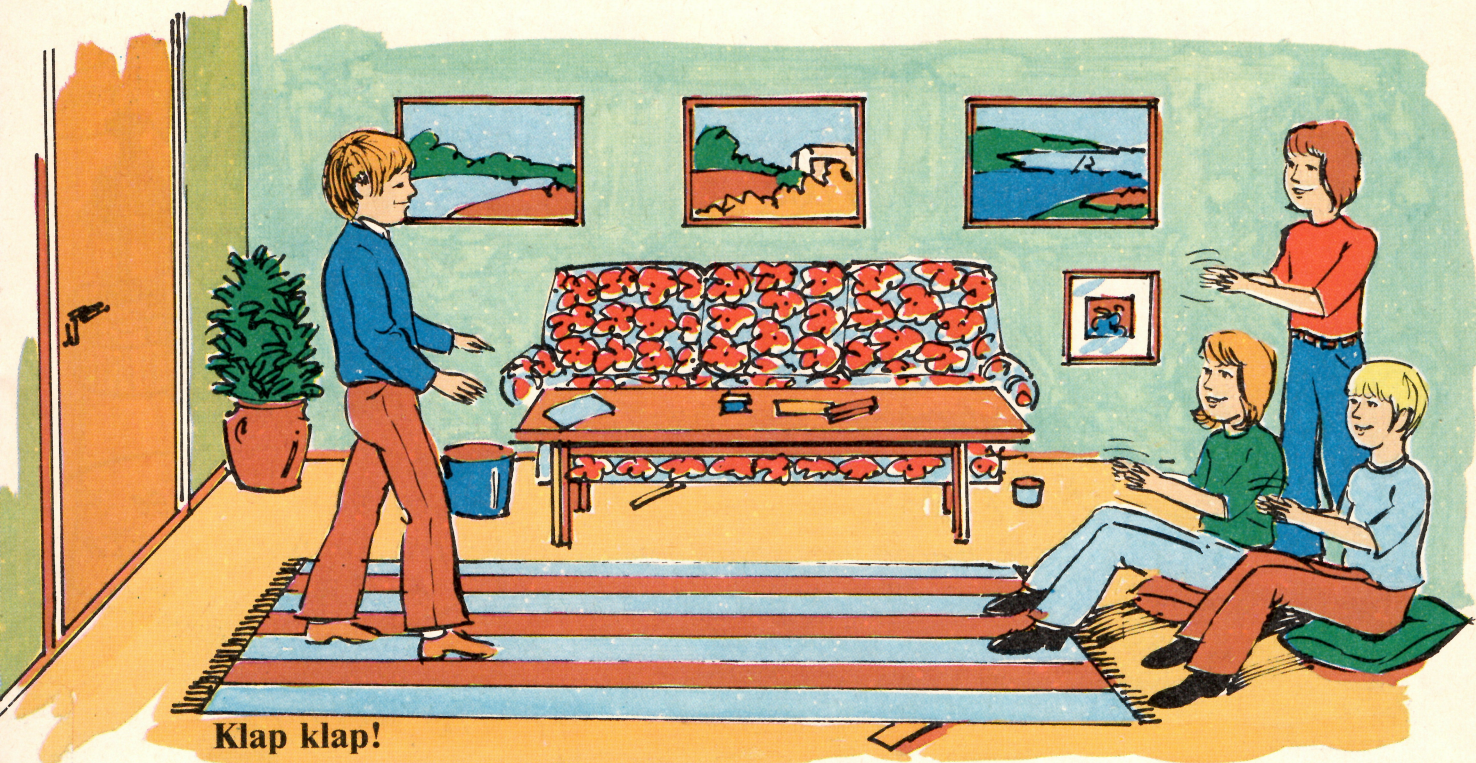
PIDÄPÄ VARAS!!

Leiki vekkulisti

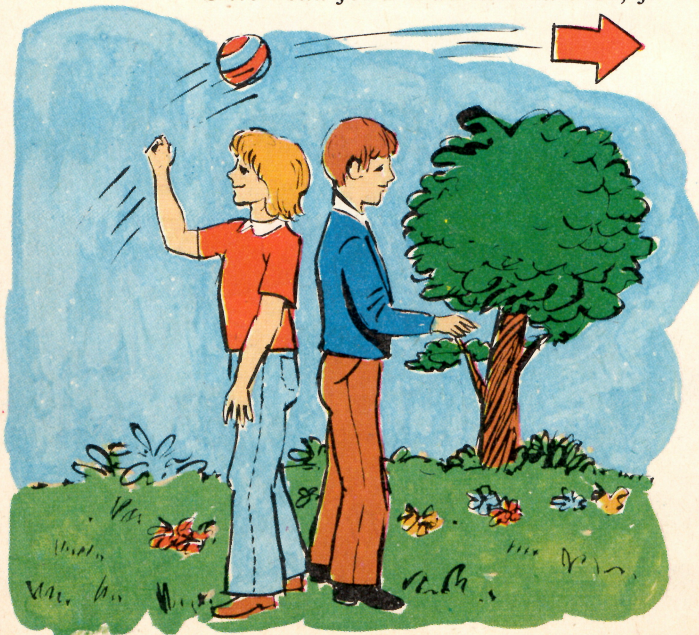
Klap klap!

Tämä on eräänlainen etsimisleikki, jota voi leikkiä, jos osanottajia on kaksi tai useampia. Mitä useampia osanottajia, sen paremmat taputukset!

Otetaan pieni kapine, sormus tai leikkikalu, ja kätketään se. Etsijä saa odotella viereisessä huoneessa. Jos esine on oikein pieni, se on hyvä panna niin, että siitä on vähän näkyvissä.

Kun etsijä tulee sisään, kaikki muut istuvat hiljaa. Jos hän alkaa mennä kätkeytyä esinettä kohti, muut alkavat aivan hiljaa taputtaa käsiään. Mitä lähemmäs etsijä pääsee, sitä kovemmin muut taputtavat. Kun hän on aivan likellä, taputetaan oikein kovasti. Jos hän menee esineestä pois päin, muut taputtavat taas hiljemmin. Sillä tavalla hän hyvin pian huomaa, mistä päin kannattaa etsiä.

Sitten saa joku muu mennä ulos, ja esine kätketään uudelleen.

Seis!

Tämä on ulkoleikki, sillä siinä heitetään palloa. Leikkijöitä on kaksi. Aluksi seistään selätysten. Toinen leikkijä heittää pallon taakseen ja juoksee itse eteenpäin. Toinen juoksee pallon kiinni ja huutaa: ”Seis!” kun on saanut pallon käsiinsä.

Silloin pallon heittäjä pysähtyy. Kaverukset ovat aika kaukana toisistaan. Se, jolla pallo on, loikkaa kolme jättiloikkaa toveriaan kohti. Sitten hän potkaisee pallon samaan suuntaan niin pitkälle kuin jaksaa. Sitten hän siirtyy siihen mihin pallo on pysähtynyt. Palloton leikkijä nostaa kätensä ikäänkuin aukoksi eteensä. Toinen heittää pallon ja yrittää saada sen putoamaan tuohon aukkoon. Jos hän onnistuu, hän saa pisteen, ja hän saa vuorostaan heittää palloa taakseen. Jollei hän onnistu, pisteen saa hänen vastapelaajansa, joka sitten heittää palloa vielä uudelleen.

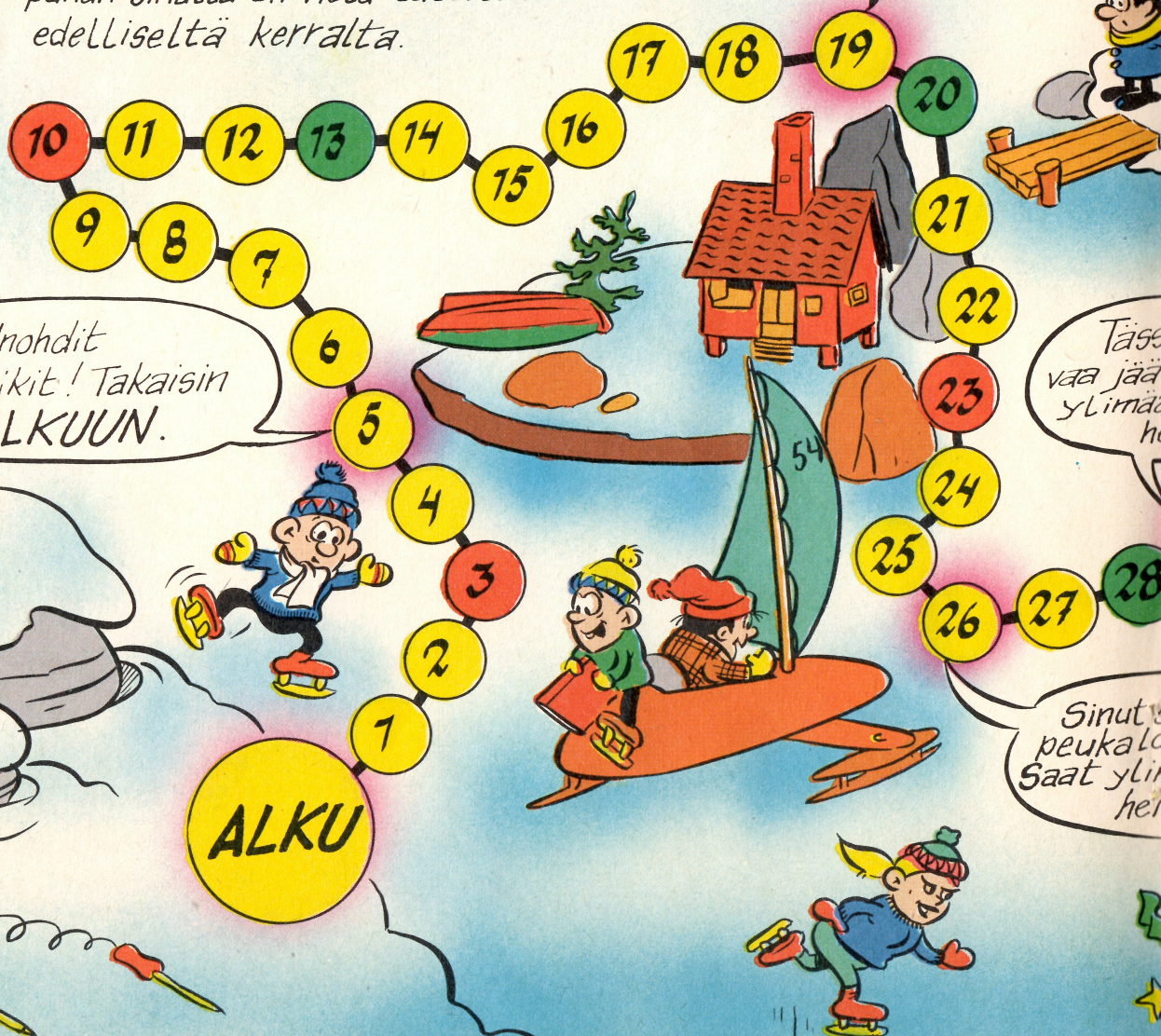
LIUKKAALLA JÄÄLLÄ

Tässä pelissä pitää olla onnea luistimilla. Mutta kun lähdet jäälle, sinun on noudatettava tiettyjä sääntöjä, aivan niinkuin oikeastikin luistellessa. Jos joudut **PUNAISEEN** ympyrään, saat odottaa yhden heittovuoron ajan. Jos taas joudut **VIHREÄÄN** ympyrään, saat ylimääräisen heiton. Pelinappuloina voit käyttää pieniä nappeja, ja noppahan sinulla on vielä tallella edelliseltä kerralta.

Kä
majaka
tat yh
n

Äläpäs häiritse pilkkimiestä. Odota heittovuoron ajan.

Unohdit jääpiikit! Takaisin **ALKUUN**.

Täse
vaa jää
ylimä
he

Sinut
peukalo
Saat ylim
he

yt tapaamassa
nvartijaa. Odo-
den heittovuor-
on ajan.

Varo!
Jäässä on säröjä.
Kolme askelta taak-
sepäin.

Kokeile ka-
laonnea yhden heit-
tovuoron ajan.

Saat lainaksi
apupurjeen. Kylläpä se
viekin! Siirry eteenpäin
kaksi kertaa niin pitkäl-
le kuin noppa osoittaa.

Pidä varasi! Avanto!
Heitä noppaa ja mene ta-
kaperin niin pitkälle kuin
noppa osoittaa.

ä on vah-
tä. Saat
räisen
eiton.

otetaan
kyytiläiseksi.
määräisen
ton.

MAALI

Sequence

Vekkulin keittiöstä

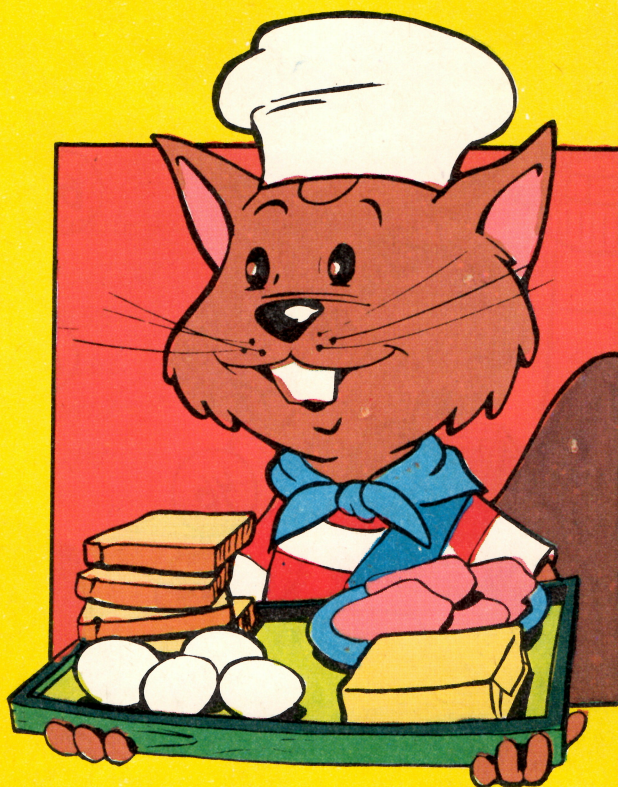
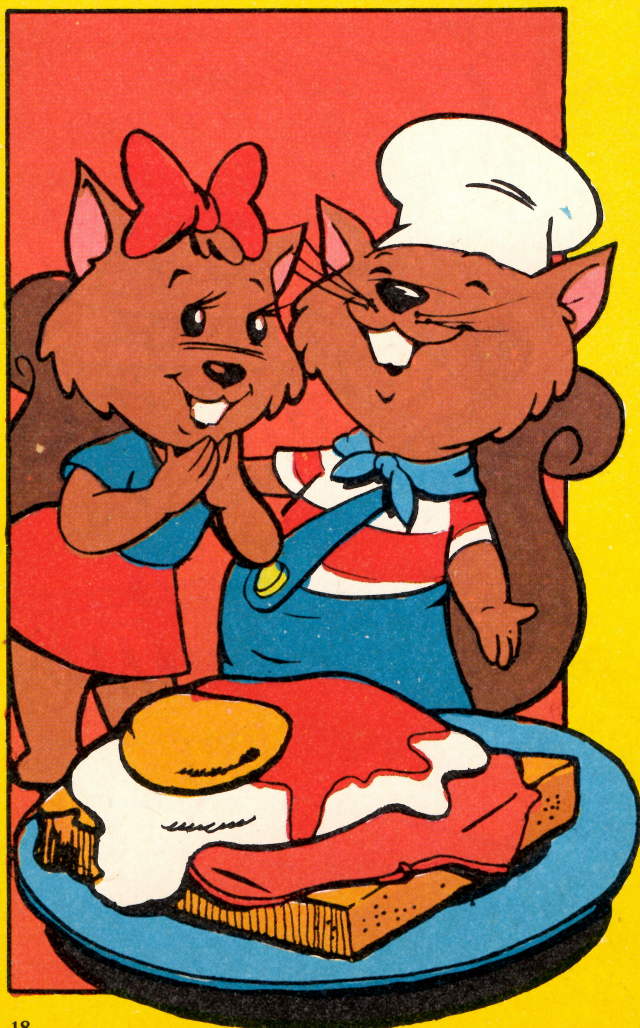

VEKKULIN LEMPIVOILEIPÄ

Lämmin voileipä on melkein kuin kokonainen pikku ateria. Kuitenkin sellaisen valmistaminen on ihan helppoa. Tämä on minun suosikkini. Ohjeesta riittää neljälle.

Näitä tarvitaan:

4 viipaletta valkeata leipää
4 viipaletta savukinkkua
4 munaa
hiukan voita tai
margariinia paistamiseen

Tee näin:

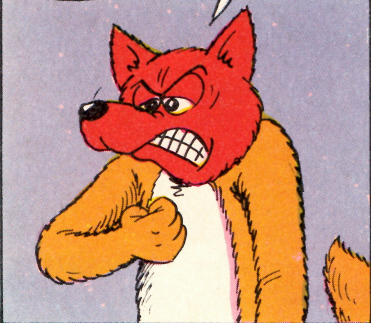
1. Paahda aivan ensiksi leipäviipaleet ja aseta ne kukin omalle lautaselleen. Ne voi myös paistaa kevyesti yhdeltä puolelta.
2. Sitten käristetään kinkunviipaleita kevyesti voissa paistinpannussa. Viipaleet asetetaan sen jälkeen leiville.
3. Lopuksi paistetaan munat. Kun niitä on paistettu hetkinen, ne käännetään varovaisesti ja paistetaan toiseltakin puolelta. Paistetut munat asetetaan sitten kinkunviipaleille.
4. Nyt voi munien päälle ripsauttaa hiukan tomaattisosetta ja hienonnettua persiljaa. Se näyttää hauskalta.
5. Jos lämpimien voileipien lisäksi tarjoaa tomaatti- ja kurkkuviipaleita, saa tästä melkein kuin koko aterian.

— Maiskis, tapaa Venla sanoa, kun kutsun hänet lempivoileipää syömään!

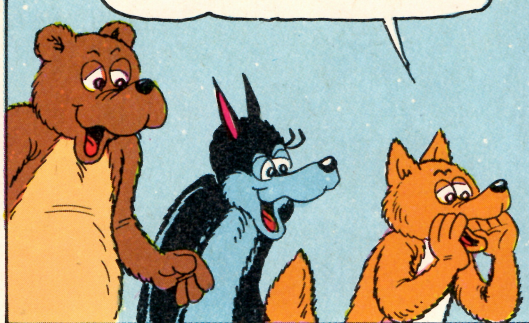
Onnea yritykselle!

Vekkuli

HAA! VAI SILLÄ LAIL-
LA! TÄMÄ ON JO LII-
KAA! JATKETAAN SITTEN!

HOI! VILMA! HALU-
AISITKO YRITTÄÄ
VIELÄ KERRAN?

KAIKELLA MUOTOA!
MINUSTA TÄMÄ ON
HAUSKAA!

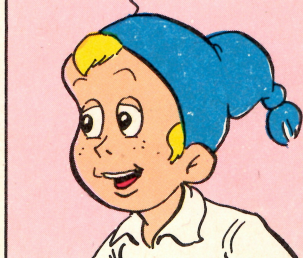

JOS TÄMÄ OLISI JONKINLAI-
NEN ANSA, TUOMO?

EIHÄN NYT.

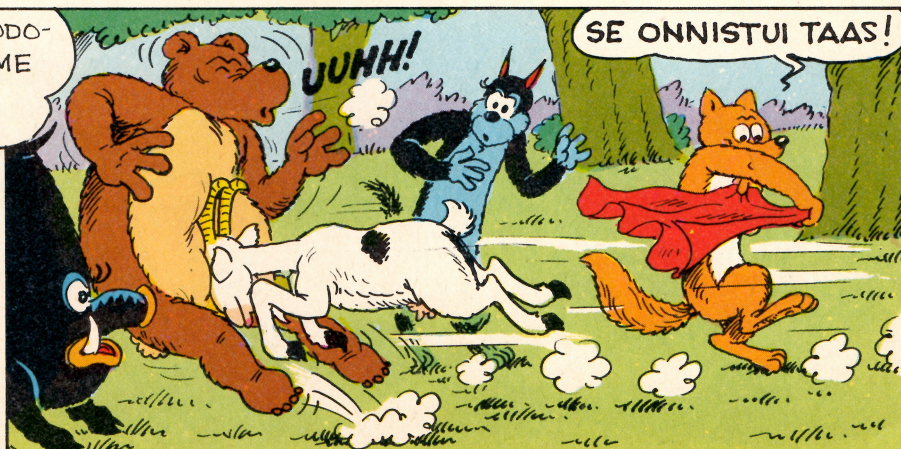
KETTU VAIN ON SUUTTUNUT,
KUN HÄNEN KAVERINSA PITÄ-
VÄT HÄNTÄ PILKKANAAN...
JA HÄN HALUAA NÄYTTÄÄ ETTÄ
OSAA TEMPUN.

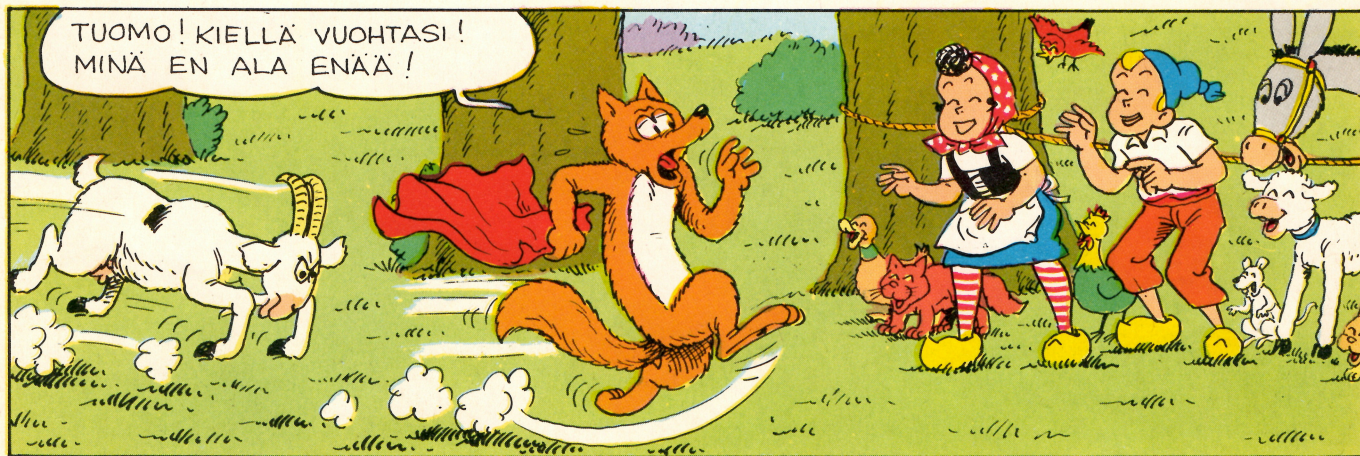
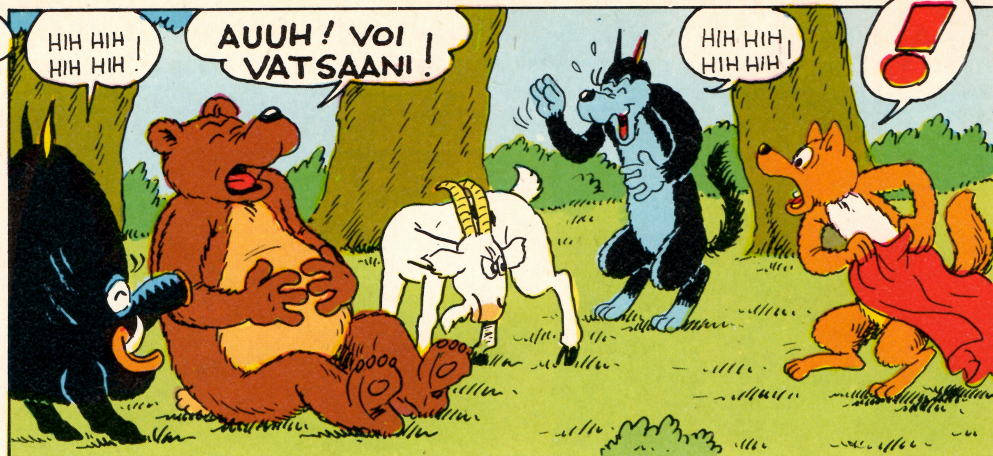
VILMA TULEE! ÄKKIÄ RIE-
PU KÄTEEN! KATSOKAA -
KIN NYT KUNNOLLA!

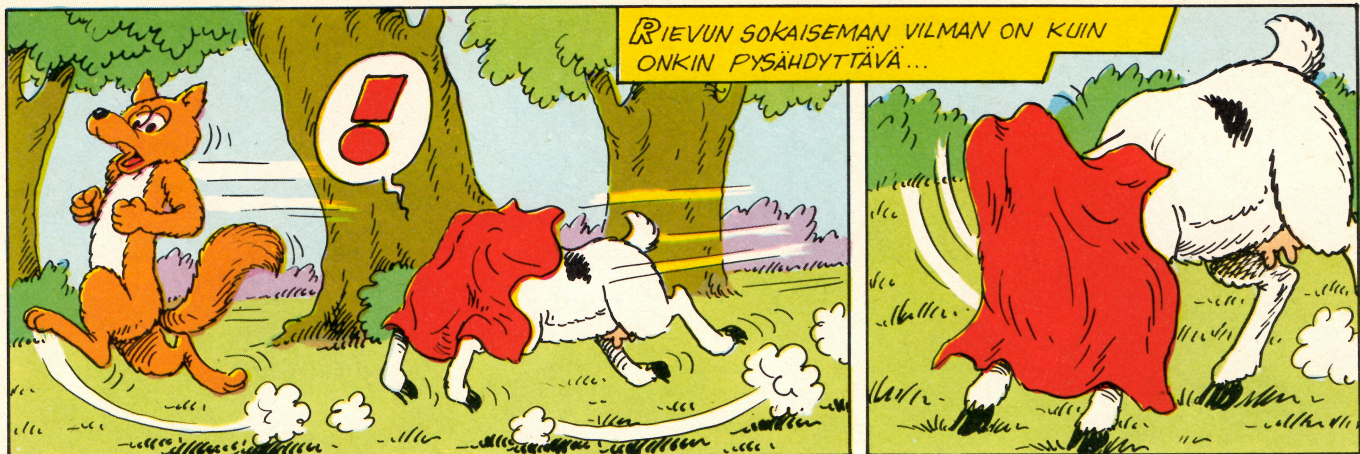

SAATTEPA NÄHDÄ! ON ENSIN ODO-
TETTAVA NÄIN, JA SITTEN VIIME
HETKELLÄ... HOPS!

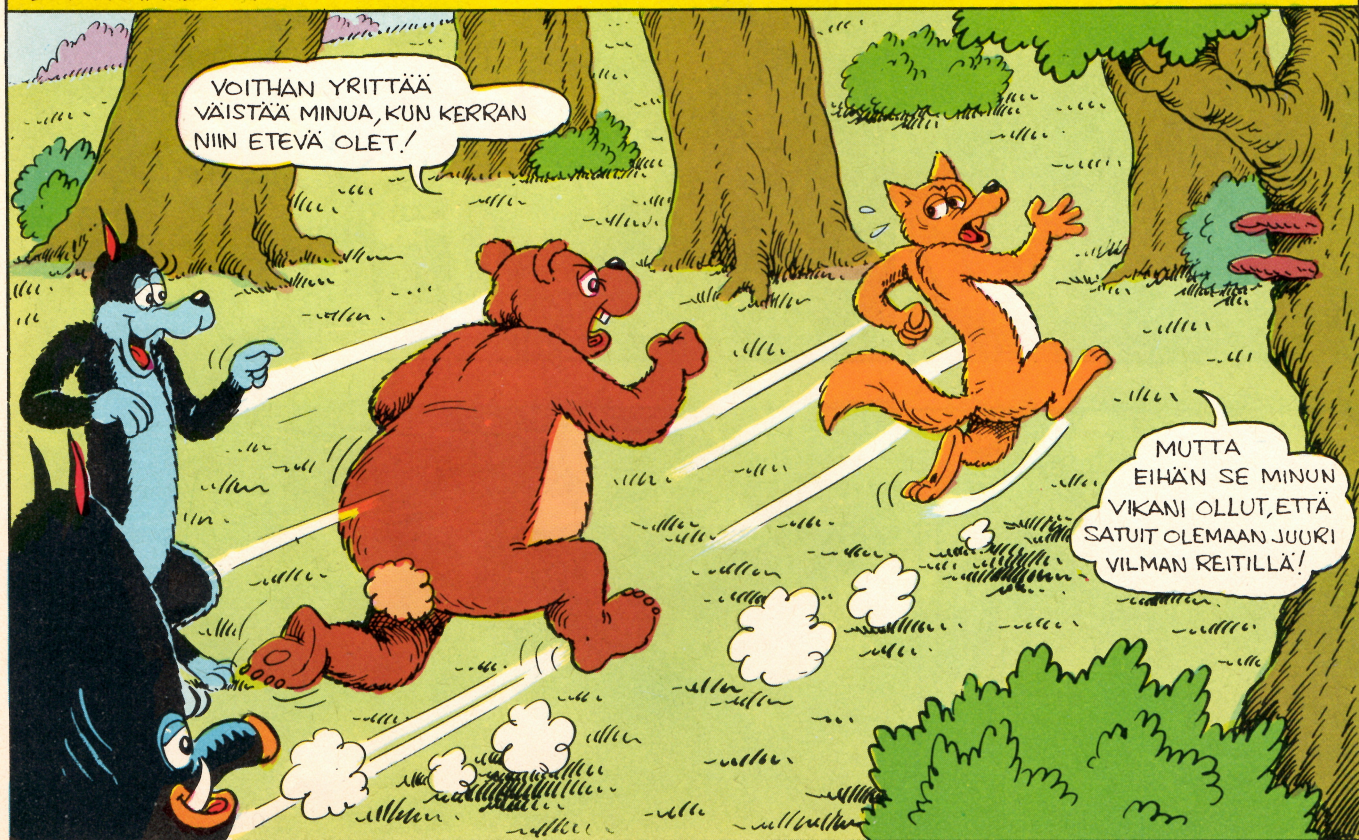

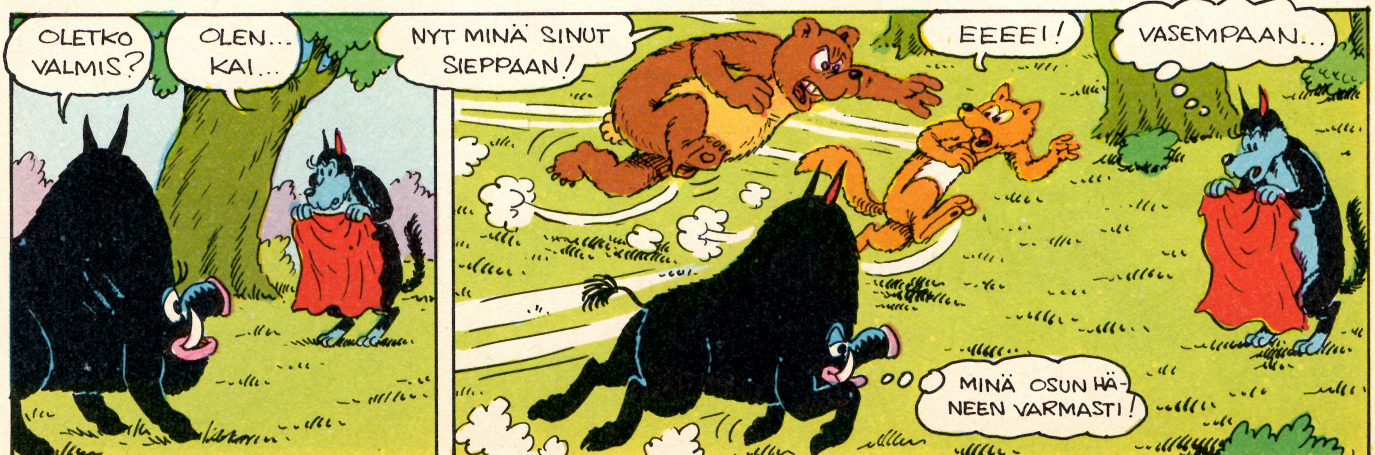
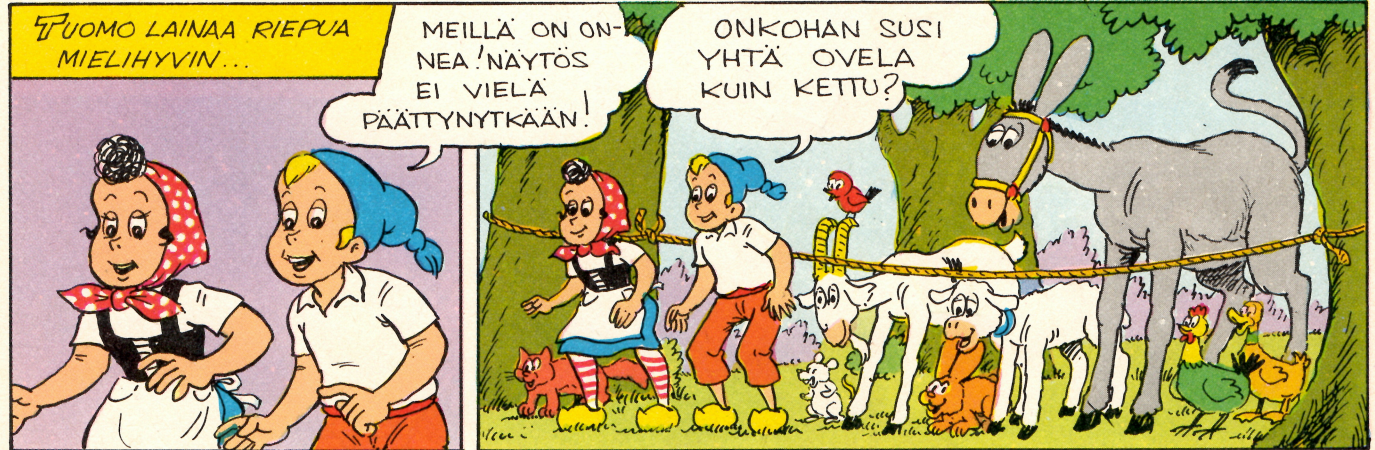
SE ONNISTUI TAAS!

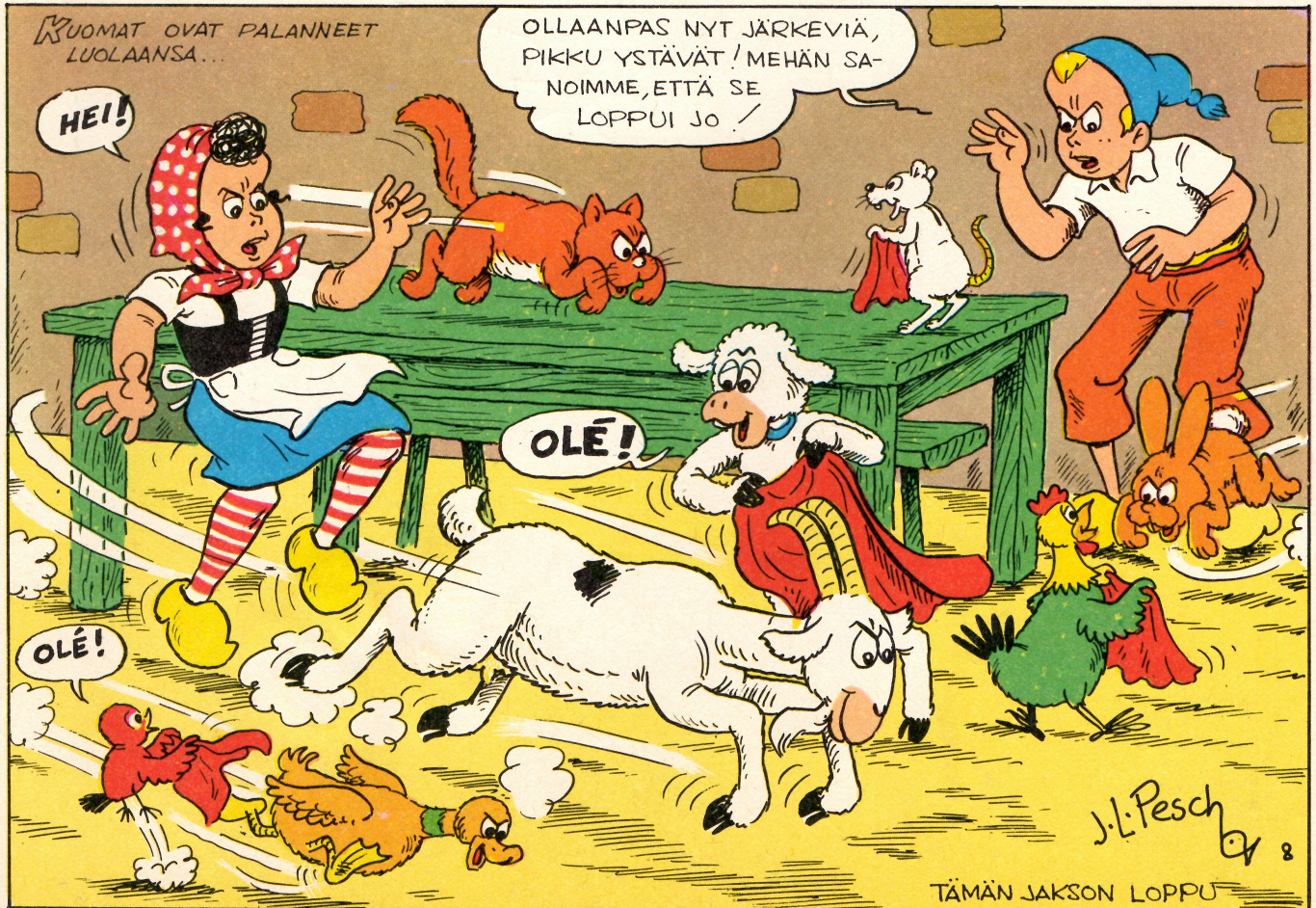
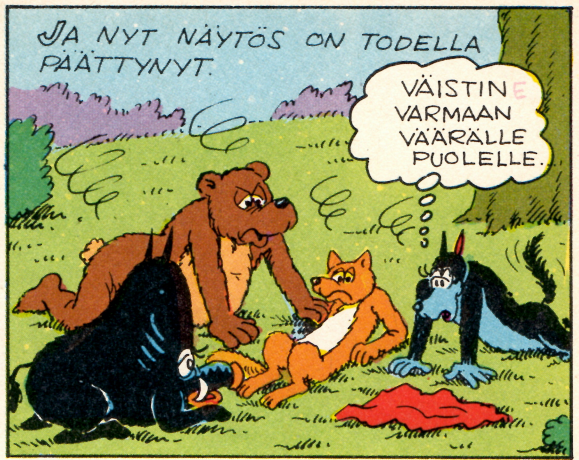

EREHDYKS, NÄYTÖS EI OLE VIELÄ PÄÄTTYNYT... VAIKKA KARHU-KUOMAN VATSAKIPU JO ALKAAKIN HELLITTÄÄ, HÄNEN KIUKKUNSA VAIN KASVAA. VOI KETTU-RUKKAA, JOKA LUULI PÄÄSEVÄNSÄ LEVÄHTÄMÄÄN KAIKEN TUOKSINAN JÄLKEEN!...

Löydätkö virheet

Nämä kaksi kuvaa ovat kovin yhdennäköisiä, mutta alemmassa kuvassa piirtäjälle on kuitenkin sattunut aika monta virhettä. Jos sinun onnistuu löytää niistä 10, on tulos hyvä, ja jos löydät kaikki 12 virhettä, tulos on erinomainen. Ratkaisun voit sitten katsoa sivulta 31.

Mistä lasia saadaan?

Lasia tehdään lasitehtaassa. Siellä on hyvin suuria uuneja. Hiekka kaadetaan suunnattomien kukkaruukkujen näköisiin astioihin. Niitä sanotaan upokkaiksi. Kun upokkaita kuumennetaan uuneissa, hiekka sulaa, ja siitä tulee lasimassaa. Sula lasi ei ole läpinäkyvää. Se hehkuu ja loistaa punaoranssina. Se on sitkeätä ja paksua, melkein kuin siirappia. Niin kauan kuin se on hehkuvasa tilassa, sitä voi muotoilla, mutta se kovettuu ja muuttuu hauraaksi kohta kun se jäähtyy. Pulloja ja purkkeja tehdään muoteilla. Hienot juomalasit ovat käsityötä. Käsityöläiset, vaikka taitavia ovatkin, eivät siltikään ota hehkuvaa massaa käsiinsä. He kastavat rautaputken pään lasimassaan ja sitten puhaltavat putkeen. Sillä tavalla saadaan aikaan lasikupla. Kuplaan kiinnitetään sitten jalka. Kupla leikataan irti kun se vielä on kuuma, ja siinä meillä onkin jalallinen juomalasi. Kun se on jäähtynyt, reuna hiotaan, niin että se tuntuu huuliin pehmeältä ja sileältä.

Ikkunalasia voidaan tehdä suurissa koneissa, jotka "kaulivat" lasimassan tasaiseksi lasilevyksi, vähän niinkuin piirakkataikina piirakkaa leivottaessa. Sellaisesta lasilevystä saadaan peilikin, jos sen takapinta peitetään ohuella metallikerroksella. Peililasin täytyy välttämättä olla aivan sileä ja tasainen, muuten peilikuva lainehtii ja mutkittelee. ...Vaikka tehdään sellaisia peilejä aivan tarkoituksellakin. Mutta niitä näkee huvipuistojen peilisaleissa, joita joskus taidetaan sanoa naurusaleiksikin. Ne peilit muuttavat ihmiset niin hassunnäköisiksi, ettei itseään voi nauramatta katsella...

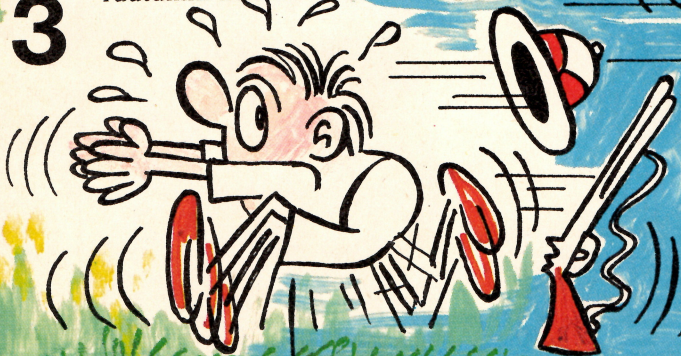
Nokkeluus koetukselle

41	60	58	20
23	19	68	54
29	9	37	8

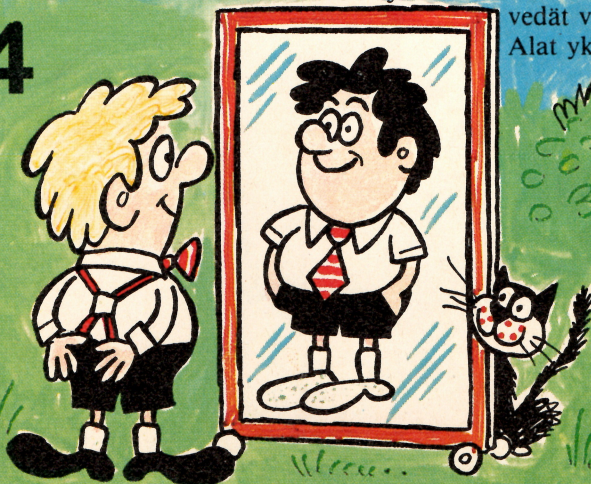
Tässä näemme Simon ja Kirstin. He ovat tikanheittopuuhissa. Heillä on vain kolme tikkaa, ja ne heittävät kolmeen numeroruutuun. Heidän pitäisi saada luvut yhteen laskien summaksi 100. Mihin ruutuihin heidän kuuluu tahdata?

3

Voit voi! Taaspa kävi suurriistanmetsästäjä Ilmarin köpelösti! Mikä vaarallinen eläin mahtaakaan tässä ajaa häntä takaa? Sen saat selville, kun vedät viivan järjestyksessä jokaisen numeron kautta. Alat ykkösestä ja päädyt 54:ään.

4

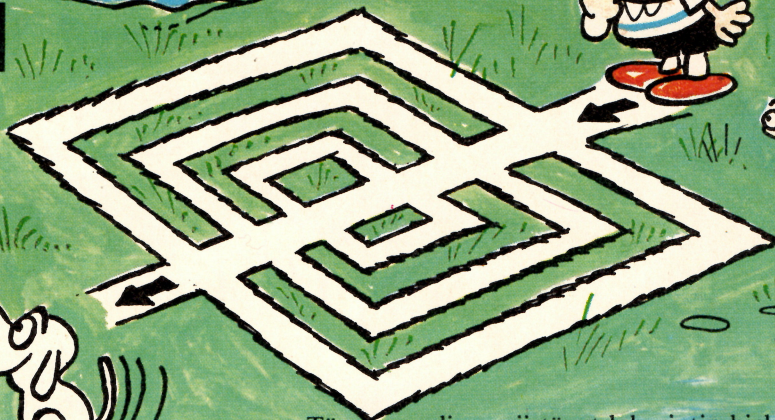

Viljami tässä peilailee — vaikka piirtäjä oli nyt kyllä aika huolimaton. Näetkö, mitä virheitä hän on piirtänyt?

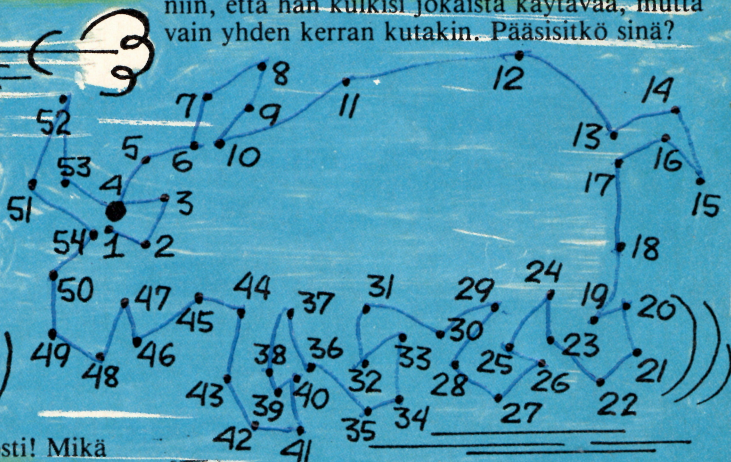
Ratkaisuja voit lopuksi kurkistaa sivulta 31!

2

Tämä vesseli on piirtänyt labyrintin hiekkaan. Nyt hän sitten ihmettelee kuinka pääsisi siitä läpi niin, että hän kulkisi jokaista käytävää, mutta vain yhden kerran kutakin. Pääsisitkö sinä?

5

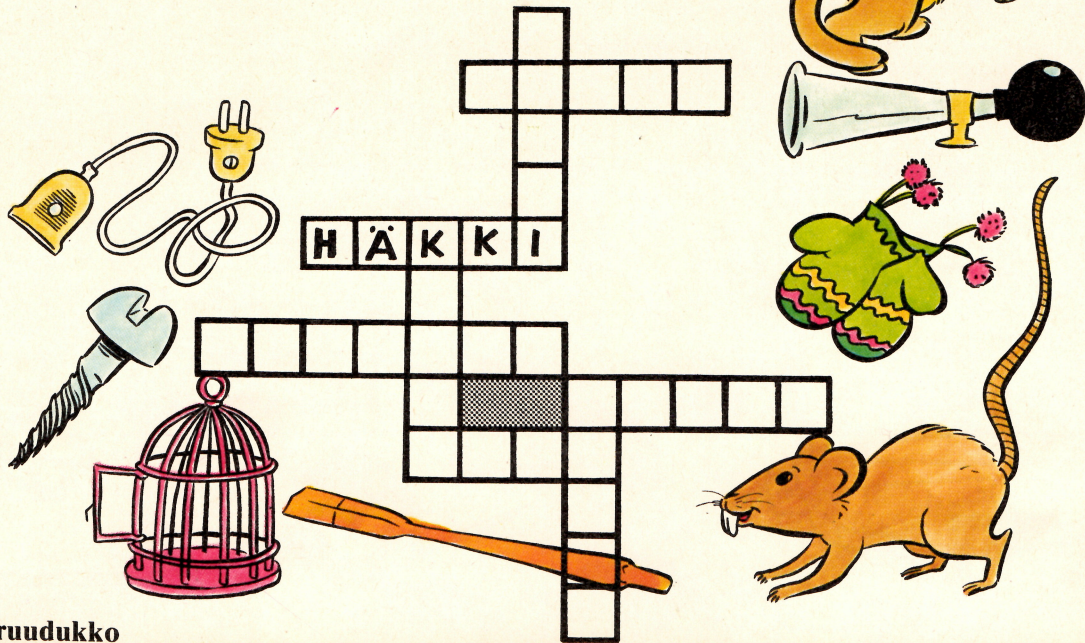

Pakso iloinen kulkuri on kiertämässä kaupunkia, mutta on menossa hyvin tunnettu kaupunkiin, mutta ei tiedä sitä saati sen, kun värität ne ruudut, joissa on piste. Sillä tavalla saat viisi kirjainta. Kun panet ne oikeaan järjestykseen, niin saat kaupungin nimen...Mutta ulkomailla kun ollaan, niin se nimikin on alkuperäisessä muodossaan.

RISTIN RASTIN

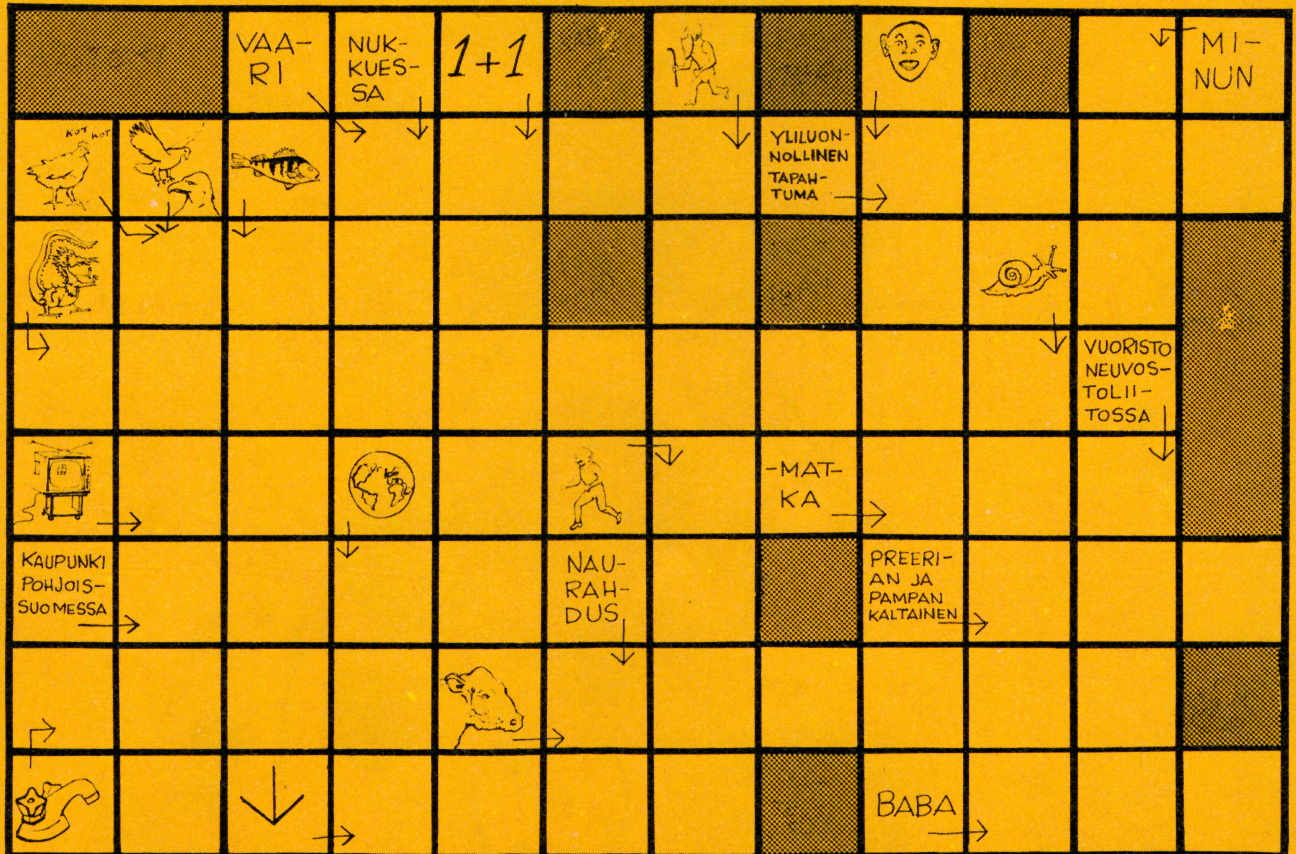
Sanaristikko

Jokaisella kuvalla on tarkka paikkansa ruudukossa. Mieti, mitä kuvat esittävät ja kirjoita sanat oikeille paikoilleen ruudukkoon. Yksi sana on jo valmiina, jotta pääset hyvin vauhtiin. Lopusta selviät varmasti itsekkin. Kun olet valmis, voit sivulta 31 tarkistaa, osasitko oikeaan.

Kuvaruudukko

(Ratkaisu sivulla 31.)

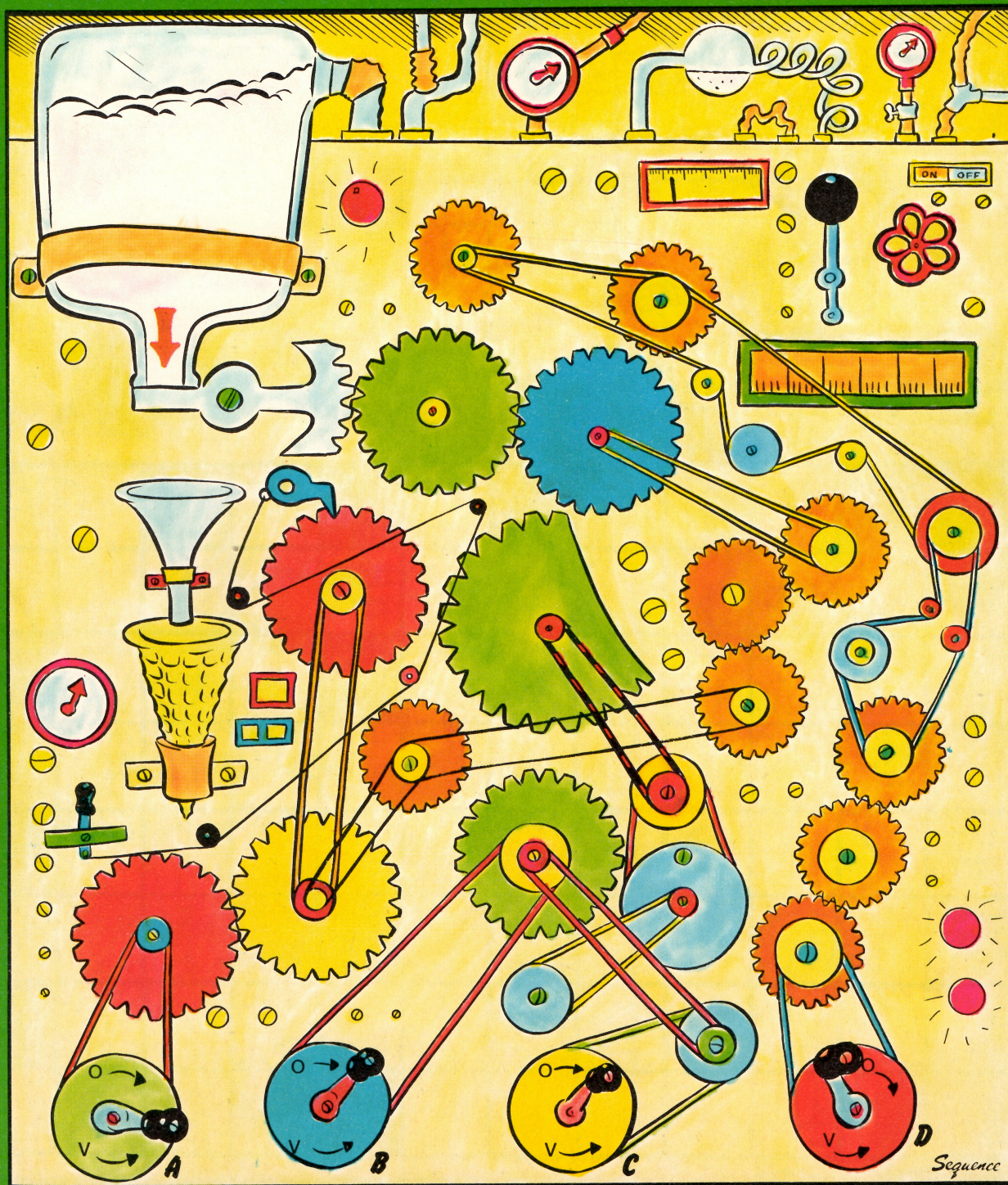

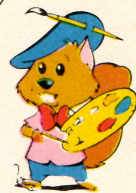
Salaperäinen jäätelökone

Professori Nokkelo pitää kovasti jäätelöstä. Niin kovasti, ettei hän kernaasti jaa omastaan muille. Senpä takia hän onkin laatinut sellaisen jäätelökoneen, että siitä on vaikeata saada jäätelöä ulos. Kampea on kierrettävä, mutta on kierrettävä juuri oikeata kampea. Ja oikeaan suuntaan. Muuten ei aukene läppä jäätelösäiliön alta eikä jäätelö pääse putoamaan tötteröön.

Saatko selville, mitä kampea professori kiertää jäätelöä halutessaan? Onko sitä kierrettävä oikeaan (O) vai vasempaan (V)?

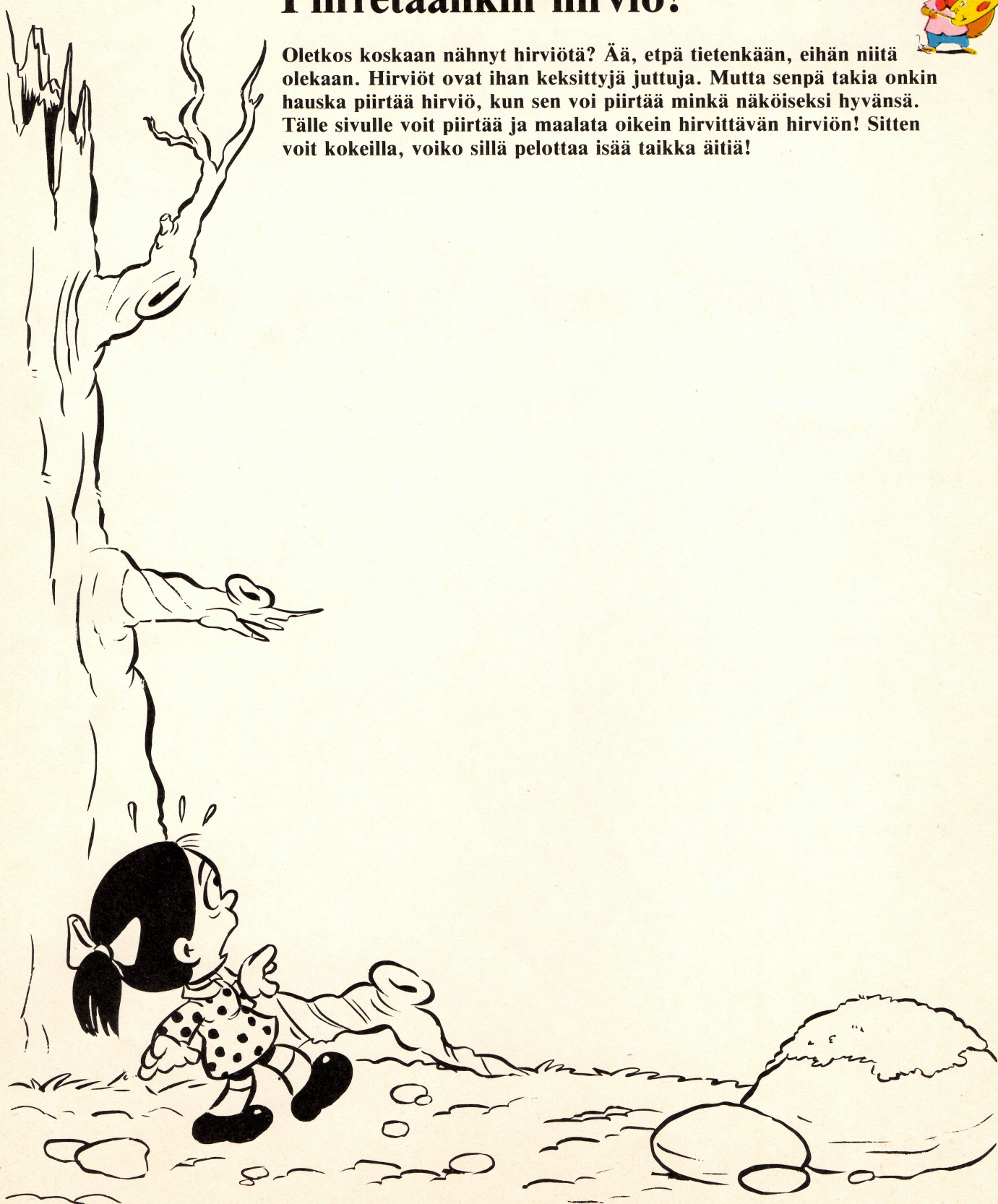
Oikean vastauksen voit sitten katsoa sivulta 31!

Piirretäänkin hirviö!

Oletkos koskaan nähnyt hirviötä? Ää, etpä tietenkään, eihän niitä olekaan. Hirviöt ovat ihan keksittyjä juttuja. Mutta senpä takia onkin hauska piirtää hirviö, kun sen voi piirtää minkä näköiseksi hyvänsä. Tälle sivulle voit piirtää ja maalata oikein hirvittävän hirviön! Sitten voit kokeilla, voiko sillä pelottaa isää taikka äitiä!

VEKKULIN ELÄINTARHA

Vekkulin eläintarhassa saat tavata muutamia tutuimpia eläimiämme. Lehden jokaisen numeron viimeisellä sivulla on kuva Vekkulin eläintarhan kulloinkin esittelemästä eläimestä. Jos tahdot, voit leikata kuvan irti ja kiinnittää sen vaikka seinälle. Sillä tavalla saat piankin kokoon oman hauskan eläintarhan.

HIIRI

Hiiret ovat pirteitä ja lystikkäitä veijareita. Mutta vaikka ne ovatkin soman näköisiä, ne pystyvät tekemään melkoista vahinkoa. Ne nakertavat rikki esineitä ja syövät ihmisten ruokavarastoja.

Eri lajeja

Hiiriä on useita lajeja, ja niillä on erilaisia tapoja. **Kotihiiri** elelee ihmisten asunnoissa. **Metsähiiri** asustaa tietenkin metsässä. **Pähkinähiiri**, joka on oikeastaan ulkomaalainen, rakentaa pesänsä puuhun tai pensaaseen.

Kotihiiri

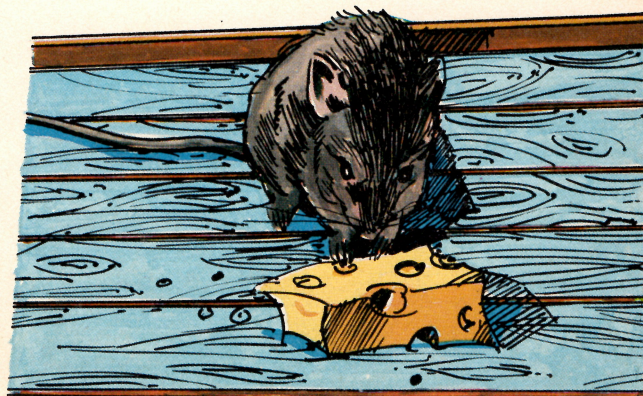
Kotihiiri on väriltään harmaanruskea. Sen häntä on yhtä pitkä kuin sen muu ruumis. Kuononpukasta hännänhuippuun mitattuna se on noin 16 senttimetrin pituinen. Se asuu aivan mielellään kesäisin ulkosalla, mutta talveksi se muuttaa kyllä sisälle. Kernaaimmin se silloin asustaa kellareissa tai vinteilä, taikka sitten talleissa ja ulkorakennuksissa.

Metsähiiri

Metsähiiri on ruskea ja hiukkasen kotihiirtä kookkaampi. Se rakentaa itselleen kesäasunnon ruohosta, mutta talven tullen se muuttaa maan sisään, kaivamaansa koloon.

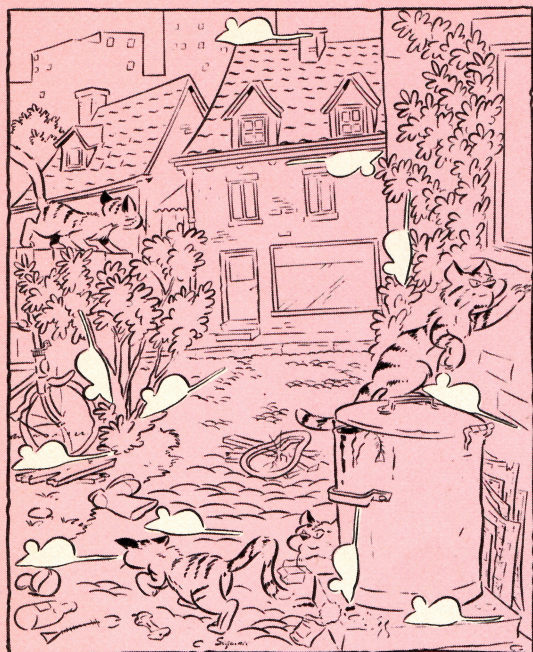
Pähkinähiiri

Pähkinähiiri on ainut hiiri, jonka häntäkin on karvainen. Väriltään se on vaaleanruskea, vatsan puolelta miltei valkoinen. Se rakentelee hyvin hienoja asumuksia pensasiin sammalesta ja ruohosta. Talvisin se nukkuu kuusi, seitsemän kuukautta. Se ryömii ruohomättääseen talviunilleen.

Kotihiiri

RATKAISUT

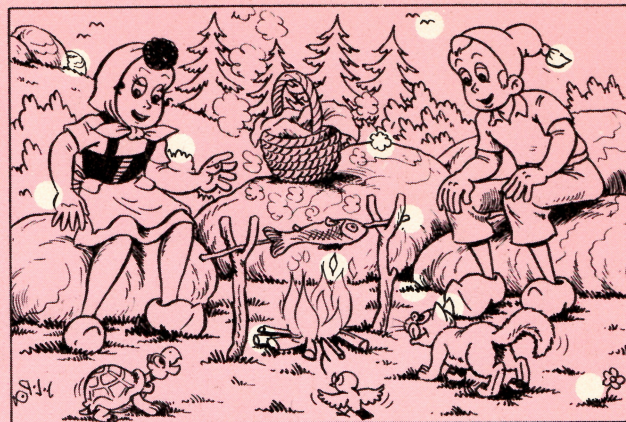
Sivu 2. Kissat ajoivat piiloon 11 hiirtä.

Sivu 7.

	lintu	kala	kukka
harakka			
turska			
silli			
tuoppaani			
haukka			
ruusu			
ahven			
kissankella			
peipponeo			

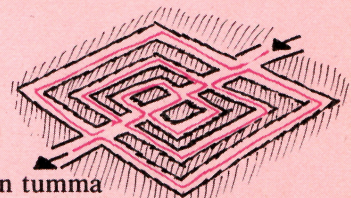
Sivu 27.

Sivu 26.

1. Ruutuihin 23 — 58 — 19.

2.

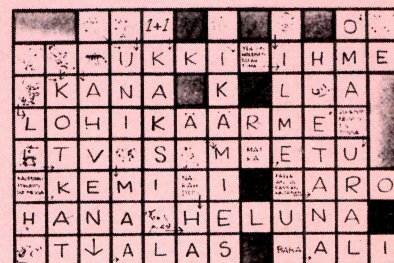
3. Sarvikuono näkyi olevan asialla.

4. Viljamin peilikuvalla on tumma tukka, solmiokaulassa, kädet taskussa — ehkä pitämässä housuja ylhäällä, sillä olkaimet puuttuvat — kengätkin ovat vaaleat, ja päälle päätteeksi peilikuva seisoo jalkaterät yhdessä. Olipa huolimaton piirtäjä.

5. Pariisiinhan se kulkuri on matkalla. Ja Pariisin nimi on Ranskassa Paris.

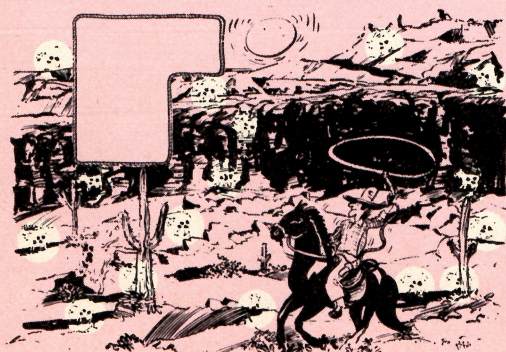
Sivu 28. A-kampea oikeaan.

Sivu 27.

Toivottavasti sinulla oli monta hauskaa hetkeä kun etsit hiiriä ja lemmiä ja keksit kaikki jekut ja löysit kaikki virheet. Tavataan taas neljän viikon kuluttua! Heissuli vei, ja häntä pystyyn!

Vekkuli

Sivut 8—9. No, löytyivätkö Joen kaikki lehmät? Niitä oli vielä karkuteilla 16.

Julkaisija: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, Mestarikustannus Oy
Postiosoite: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, PL 124, 00121 Helsinki 12,
puh. 90-649 421

Osoite: Bulevardi 14 A, Helsinki

Toimitus: Jorma Opas (vastaava)

Soile Kaukoranta

Paino: Sörmlands Grafiska Ab, Katrineholm

ISSN 0357-5152

© MESTARIKUSTANNUS OY, MCMLXXIX

METSÄHIIRI

VEKKULIN ELÄINTARHA

Tämän kuvan voit leikata irti ja panna seinälle.
Seuraavassa Vekun numerossa on uusi kaunis eläinkuva.
Pian sinulla on koossa kokonainen ikioma eläintarha.